

ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého rozšířeného senátu)

11. července 2007^{*}

Ve věci T-351/03,

Schneider Electric SA, se sídlem v Rueil-Malmöisonu (Francie), zastoupená
A. Wincklerem a M. Pittiem, advokáty,

žalobkyně,

podporovaná

Francouzskou republikou, zastoupenou G. de Berguesem, jako zmocněncem,

vedlejší účastníci,

proti

Komisi Evropských společenství, původně zastoupené P. Oliverem, É. Gippini
Fournierem a C. Ingen-Housz, dále P. Oliverem, O. Beyne a R. Lyalem, nakonec
P. Oliverem, R. Lyalem a F. Arbaultem, jako zmocněnci,

žalované,

^{*} Jednací jazyk: francouzština.

podporované

Spolkovou republikou Německo, zastoupenou W.-D. Plessingem a M. Lummou,
jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je žaloba na náhradu škody, kterou žalobkyně údajně utrpěla
z důvodu protiprávností, kterými bylo stíženo řízení o kontrole slučitelnosti spojení
mezi společnostmi Schneider Electric SA a Legrand SA se společným trhem,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (čtvrtý rozšířený senát),

ve složení H. Legal, I. Wyszniowska-Białecka, V. Vadalpas, E. Moavero Milanesi
a N. Wahl, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheć, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. dubna 2007,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- ¹ Nařízení Rady (EHS) 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků [(Úř. věst. L 395, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 31), v opraveném znění (Úř. věst. 1990, L 257, s. 13) a ve znění nařízení Rady (ES) č. 1310/97 ze dne 30. června 1997 (Úř. věst. L 180, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 164) (dále jen „nařízení“)], ve znění, které je použitelné na spor, v čl. 2 odst. 3 stanoví, že oznámená spojení, která vytvářejí nebo posilují dominantní postavení, v jehož důsledku je významně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, se prohlásí za neslučitelná se společným trhem.
- ² Článek 3 odst. 1 písm. b) nařízení stanoví, že spojení se považuje za vzniklé, jestliže společnost získá přímou nebo nepřímou kontrolu nad jiným podnikem, zejména nákupem cenných papírů nebo majetku.
- ³ Článek 6 odst. 1 písm. b) nařízení upřesňuje, že Komise prohlásí za slučitelné se společným trhem spojení, která jsou jí oznámena podle nařízení, a která ačkoliv spadají pod ustanovení tohoto nařízení, nevyvolávají vážné pochybnosti o jejich slučitelnosti.

- 4 V opačném případě přijme Komise rozhodnutí o zahájení řízení důkladného přezkumu (rozhodnutí zvané „zahájení fáze II“), v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. c).
- 5 Článek 10 odst. 1 upřesňuje, že tyto akty musí být přijaty ve lhůtě jednoho měsíce ode dne následujícího po dni oznámení spojení nebo ode dne následujícího po dni přijetí úplných informací.
- 6 Článek 8 opravňuje ve svých odstavcích 2 a 3 Komisi k tomu, aby v rámci fáze II přezkumu přijala buď rozhodnutí o slučitelnosti, po případných změnách oznámeného spojení provedených dotyčnými podniky, nebo rozhodnutí o neslučitelnosti.
- 7 Článek 10 odst. 3 upřesňuje, že rozhodnutí prohlašující spojení za neslučitelná se společným trhem musí být přijata nejdéle do čtyř měsíců ode dne zahájení fáze II.
- 8 Podle čl. 8 odst. 4, jestliže spojení prohlášené za neslučitelné již bylo provedeno, může Komise ve svém rozhodnutí vydaném podle odstavce 3 nebo ve zvláštním rozhodnutí požadovat rozdělení spojených podniků nebo jiná vhodná opatření k obnovení podmínek účinné hospodářské soutěže.
- 9 Podle čl. 10 odst. 6 se má za to, že je oznámené spojení slučitelné se společným trhem, pokud Komise nepřijme buď rozhodnutí o zahájení fáze II, po uplynutí lhůty maximálně jednoho měsíce ode dne následujícím po dni oznámení spojení nebo po přijetí úplných informací, nebo rozhodnutí o slučitelnosti spojení ve lhůtě do čtyř měsíců ode dne zahájení fáze II.

- 10 Podle čl. 10 odst. 5, jestliže soud Společenství zruší zcela nebo zčásti rozhodnutí Komise, začnou lhůty stanovené nařízením běžet znovu ode dne rozsudku.
- 11 Článek 7 odst. 1 upřesňuje, že spojení nenabude účinku před svým oznámením nebo v prvních třech týdnech po svém oznámení.
- 12 Článek 7 ve svém odst. 3 upřesňuje, že jeho odstavec 1 nebrání uskutečnění veřejné nabídky, která byla Komisi oznámena, pokud nabyvatel nevykonává hlasovací práva spojená s dotyčnými cennými papíry nebo pokud tak činí pouze proto, aby zachoval plnou hodnotu takových investic, a na základě odchylky přiznané Komisí podle odstavce 4.
- 13 Podle tohoto posledně uvedeného ustanovení může Komise na žádost přiznat odchylku z povinností stanovených v odstavcích 1, 2 nebo 3 článku 7, aby se zabránilo způsobení vážné škody jednomu nebo více podnikům, jichž se týká spojení. Tuto odchylku lze přiznat při stanovení určitých podmínek a povinností, aby byly zajištěny podmínky účinné hospodářské soutěže. O odchylku lze požádat a může být přiznána kdykoliv, i před oznámením nebo po provedení právního úkonu.
- 14 Konečně článek 18 nařízení stanoví ve svém odstavci 1, že dříve, než přijme jakékoliv rozhodnutí zejména podle čl. 8 odst. 3, umožní Komisi dotyčným podnikům, aby v každém stadiu řízení, až po konzultaci s poradním výborem, sdělily svůj názor na námitky proti nim vznesené.

- 15 Tentýž článek ve svém odstavci 3 upřesňuje, že Komise musí založit svůj názor pouze na námitkách, ke kterým strany mohly předložit své připomínky, a v řízení musí být plně dodržováno jejich právo na obhajobu.

Skutečnosti předcházející sporu

- 16 Schneider Electric SA (dále jen „Schneider“) a Legrand SA jsou dvě francouzské společnosti, které jsou činné v oblasti výroby a prodeje, v případě první společnosti, výrobků a systémů v odvětví distribuce elektřiny, průmyslové kontroly a automatizace, a v případě druhé společnosti, elektrických přístrojů instalací nízkého napětí.

- 17 Odvětví výrobků distribuce elektřiny se člení podle následujících výrobních trhů:

Segment	Jméno	Výrobek
Segment 1	Obecné panelové rozváděče nízkého napětí	Části skříní, jističe, pojistky atd.
Segment 2	Distribuční panelové rozváděče	Části skříní, jističe, pojistky atd.
Segment 3	Nosiče kabelů a prefabrikovaných vedení	Nosiče kabelů a prefabrikovaných vedení
Segment 4	Koncové panelové rozváděče	Části skříní, jističe, pojistky, vypínače a diferenciální jističe atd.
Segment 5A	Elektrická zařízení na výstupu koncového panelového rozváděče	Ultra-terminální systémy zařízení Kontrolní systémy Bezpečnostní a ochranné systémy Součástky pro systémy komunikační sítě

Segment 5B	Distribuční instalační příslušenství	Odbočnice, upevňovací a kabelový materiál na výstupu koncového panelového rozváděče a na vstupu instalačního zařízení
Segment 5C	Kabelovody	Podlahové skříně, stěnové kabelovody, nástřešníky atd.
Průmyslové součástky	Transformátory a napaječe Kontrolní a signalizační zařízení	Zařízení určená pro zajištění napájení průmyslových zařízení elektrinou se střídavým nebo jednofázovým proudem Spojovací zařízení určená k zajištění řízení průmyslových zařízení

- 18 Velkoobchodníci jsou místní distributoři, kteří nakupují u seskupení průmyslových výrobců škálu materiálů, které používají odborníci v dané oblasti, instalátoři a montéři rozváděčů. Tito posledně uvedení sestavují různé části elektrických rozváděčů.
- 19 Společnosti Schneider a Legrand informovaly Komisi o záměru, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení, společnosti Schneider nabýt kontrolu nad celým podnikem Legrand prostřednictvím veřejné nabídky výměny akcií (dále jen „nabídka“).
- 20 Dopis ze dne ze dne 12. ledna 2001, který si vyměnili předsedové obou společností, stanovil, že předseda správní rady společnosti Legrand se osobně zapojí do vypracování všech řešení navržených Komisi a že všechny závazky týkající se společnosti Legrand nemohou být navrženy nebo schváleny jakoukoliv ze společností bez předchozího souhlasu předsedů správní rady společností Schneider a Legrand.

- 21 Dne 15. ledna 2001 obě společnosti oznámily svoji dohodu o zamýšleném spojení (dále jen „spojení“) a společnost Schneider předložila návrh nabídky akcií společnosti Legrand u Rady pro finanční trhy v Paříži.
- 22 Nabídka byla platná ode dne 1. února do dne 7. března 2001 a formálně byla Komisi oznámena dne 16. února 2001.
- 23 Ve formuláři CO oznámení spojení oznamující strany zejména poznamenaly, že pokud jde o vliv spojení na nabídku mezi segmenty 4 a 5 relevantních sektorových trhů, není důvod předpokládat existenci případného konglomerátního účinku v důsledku spojení.
- 24 Komise, která měla za to, že spojení vyvolává vážné pochybnosti ohledně slučitelnosti se společným trhem, zahájila dne 30. března 2001 fázi II přezkumu podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení.
- 25 Dopisem ze dne 6. dubna 2001 zaslala Komise na základě čl. 11 odst. 1 nařízení společností Schneider a Legrand žádost o informace.
- 26 Tuto žádost následovalo formální rozhodnutí ze dne 27. dubna 2001 na základě čl. 11 odst. 5 nařízení, které vedlo dle čl. 10 odst. 4 k přerušení lhůty čtyř měsíců ode dne zahájení fáze II, která je Komisi stanovena pro rozhodnutí o slučitelnosti spojení.

- 27 Poté, co byla odvolacím soudem v Paříži (Francie), ke kterému podali menší-noví akcionáři společnosti Legrand žalobu zpochybňující přípustnost nabídky, tato zrušena, předložila společnost Schneider dne 7. června 2001 změněnou nabídku, která byla prohlášena za přípustnou, otevřena následně dne 21. června a uzavřena dne 25. července 2001.
- 28 Komise zaslala společnosti Schneider dne 3. srpna 2001 oznámení námitek, ve kterém dospěla k závěru, že spojení vytváří nebo posiluje dominantní postavení na určitém množství vnitrostátních sektorových trhů.
- 29 Dne 6. srpna 2001 zveřejnila Komise pro cenné papíry konečný výsledek nabídky společnosti Schneider, která tak nabyla 98,7 % akcií společnosti Legrand.
- 30 Ve své odpovědi na oznámení námitek ze dne 16. srpna 2001 strany spojení zpochyb-nily definici trhů, kterou použila Komise, jakož i její analýzu dopadu spojení na tyto trhy.
- 31 Dne 29. srpna 2001 se konala společná schůzka oznamujících podniků a služeb Komise, určená k vymezení případných změn spojení, které by mohly vyřešit problémy hospodářské soutěže uvedené Komisí.
- 32 Za tímto účelem společnost Schneider opakovaně navrhla Komisi nápravná opatření.

33 Dopisem ze dne 25. září 2001, zaslaným komisaři pověřenému otázkami hospodářské soutěže, projevily společnosti Schneider a Legrand své naprosté překvapení ohledně toho, že Komise negativně reagovala na jejich poslední návrhy, ačkoliv tyto stanovily, že se společnost Legrand v celém Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“) stáhne z trhu se součástkami elektrických panelových rozváděčů.

34 Dne 10. října 2001 přijala Komise podle čl. 8 odst. 3 nařízení rozhodnutí 2004/275/ES (věc COMP/M.2283 – Schneider-Legrand), kterým prohlásila spojení za neslučitelné se společným trhem (Úř. věst. 2004, L 101, s. 1, dále jen „rozhodnutí o neslučitelnosti“).

35 Komise uvedla v bodě 782 odůvodnění rozhodnutí o neslučitelnosti, že spojení by vytvořilo dominantní postavení, které by vedlo k tomu, že by byla významně narušena účinná hospodářská soutěž na následujících vnitrostátních sektorových trzích:

- trhy s jističi MCB, miniaturními jističi a skříněmi určenými pro distribuční panelové rozváděče elektřiny v Itálii;
- trhy s miniaturními jističi, diferenčními vypínači a kryty určenými pro koncové panelové rozváděče elektřiny v Dánsku, Španělsku, Itálii a Portugalsku;
- trhy s přívodními jističi ve Francii a Portugalsku;
- trh s kabelovými nosiči ve Spojeném království;

- trh se zástrčkami a vypínači v Řecku;
- trh s izolačními/těsnícími zařízeními ve Španělsku;
- trh s upevňovacími a propojovacími materiály ve Francii;
- trh s transformátory elektřiny ve Francii;
- trh s kontrolním a signalizačním zařízením ve Francii.

³⁶ Komise se rovněž v bodě 783 odůvodnění rozhodnutí o neslučitelnosti domnívala, že spojení by posílilo dominantní postavení, které by vedlo k tomu, že by byla významně narušena účinná hospodářská soutěž na následujících francouzských sektorových trzích:

- trhy s jističi MCB, miniaturními jističi a skříněmi určenými pro distribuční rozváděče elektřiny;
- trhy s miniaturními jističi, diferenčními vypínači a kryty určenými pro koncové rozváděče elektřiny;

- trh se zástrčkami a vypínači;
- trh s izolačními zařízeními;
- trh se systémy nouzového osvětlení nebo nezávislými jednotkami pro nouzové osvětlení.

³⁷ Komise rovněž uvedla, že nápravná opatření navržená společností Schneider neumožňovala vyřešit problémy hospodářské soutěže identifikované v rozhodnutí o neslučitelnosti.

³⁸ Poté co společnost Schneider provedla, z důvodu svého vlastnictví 98,1 % kapitálu společnosti Legrand, spojení, které bylo *a posteriori* prohlášeno za neslučitelné se společným trhem, Komise přijala dne 24. října 2001 druhé oznámení námitek za účelem rozdělení společností Schneider a Legrand.

³⁹ V tomto dokumentu Komise zamýšlela nařídit společnosti Schneider podle čl. 8 odst. 4 nařízení převod aktiv ve společnosti Legrand, tak aby měla méně významné postavení, za účelem obnovení podmínek účinné hospodářské soutěže s dostatečnou mírou jistoty a v dostatečně krátké lhůtě. Komise rovněž považovala za nezbytné okamžitě svěřit zkušenému a nezávislému zmocněnci správu účasti společnosti Schneider ve společnosti Legrand.

- 40 V odpovědi na návrh společnosti Schneider Komise dne 4. prosince 2001 povolila na základě čl. 7. odst. 4 nařízení této společnosti vykonávat hlasovací práva spojená s účastí ve společnosti Legrand prostřednictvím zmocněnce jmenovaného společností Schneider a za podmínek stanovených mandátní smlouvou schválenou Komisí.
- 41 Dne 10. prosince 2001 podepsala společnost Schneider a Salustro Reydel Management, jako zmocněnec, mandátní smlouvu.
- 42 Dne 13. prosince 2001 podala společnost Schneider k Soudu žalobu na neplatnost rozhodnutí o neslučitelnosti (věc T-310/01) a samostatným podáním žádost směřující k tomu, aby Soud rozhodl o této žalobě ve zrychleném řízení v souladu s článkem 76a jeho jednacího řádu.
- 43 Dne 23. ledna 2002 Soud zamítl tuto žádost s ohledem na povahu spisu, a zejména objem žaloby a písemností k ní připojených.
- 44 Dne 30. ledna 2002 přijala Komise na základě čl. 8 odst. 4 nařízení rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí o rozdělení“), kterým nařídila společnosti Schneider oddělení od společnosti Legrand ve lhůtě devíti měsíců, která uběhla dne 5. listopadu 2002.
- 45 Rozhodnutí o rozdělení zakázalo společnosti Schneider, aby se zvláště oddělila od určitých činností společnosti Legrand, stanovilo, že nabyvatel nebo nabyvatelé společnosti Legrand podléhají předchozímu schválení Komisí, a zakázalo jakýkoliv následný zpětný převod určitých činností společnosti Legrand na společnost Schneider.

- 46 Podáními doručenými dne 18. března 2002 podala společnost Schneider žalobu na neplatnost rozhodnutí o rozdělení (věc T-77/02), žádost směřující k tomu, aby bylo o této žalobě rozhodnuto ve zrychleném řízení, jakož i návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí o rozdělení (věc T-77/02 R).
- 47 Žádost o zrychlené řízení byla přijata ve věci T-77/02 rozhodnutím Soudu, které bylo účastnicím řízení oznámeno dne 25. března 2002.
- 48 Dne 5. dubna 2002 se konalo neformální setkání předsedy prvního senátu a soudce zpravodaje se zástupci účastnic řízení ve věci T-310/01.
- 49 V důsledku jednání o předběžném opatření dne 23. dubna 2002 ve věci T-77/02 prodloužila Komise, dopisem ze dne 8. května 2002, až do dne 5. února 2003 lhůtu stanovenou společností Schneider k tomu, aby se oddělila od společnosti Legrand, aniž by to mělo vliv na uskutečnění fází procesu rozdělení v průběhu prodloužené lhůty.
- 50 Dne 3. května 2002 Soud (první senát) rozhodl po vyslechnutí Komise vyhovět žádosti společnosti Schneider, aby bylo rozhodnuto ve věci T-310/01 ve zrychleném řízení, vzhledem k tomu, že společnost Schneider potvrdila, že zachová zkrácenou verzi své žaloby předložené dne 12. dubna 2002.
- 51 S ohledem na prodloužení lhůty pro rozdělení, které Komise přiznala v dopise ze dne 8. května 2002, upustila společnost Schneider dopisem, který došel dne 14. května 2002, od své žádosti na odklad vykonatelnosti ve věci T-77/02 R.

- 52 Usnesením ze dne 28. května 2002 nařídil předseda Soudu vyškrtnutí věci T-77/02 R a rozhodl, že o nákladech řízení o předběžných opatřeních bude rozhodnuto až po rozhodnutí o žalobě v hlavním řízení ve věci T-77/02.
- 53 Usnesením předsedy prvního senátu Soudu ze dne 6. června 2002 bylo společnosti Legrand, podnikové radě SA Legrand a evropskému styčnému výboru skupiny Legrand ve věcech T-310/01 a T-77/02 povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise z důvodu zájmu na rozhodnutí sporů, který měla společnost Legrand, jejíž situace byla přímo dotčena zachováním nebo zrušením přijatých rozhodnutí.
- 54 Společnost Schneider připravila převod společnosti Legrand, který se měl provést v případě zamítnutí dvou žalob na neplatnost, a uzavřela za tímto účelem dne 26. července 2002 s konsorciem Wendel-KKR smlouvu o převodu, která měla být vykonána nejpozději dne 10. prosince 2002 a obsahovala ustanovení umožňující společnosti Schneider až do dne 5. prosince 2002 vypovědět smlouvu o převodu v případě, že by Soud zrušil rozhodnutí o neslučitelnosti, a to za zaplacení odškodného v souvislosti s výpovědí.
- 55 Rozsudkem ze dne 22. října 2002, *Schneider Electric v. Komise* (T-310/01, Recueil, s. II-4071, dále jen „rozsudek Schneider I“), Soud zrušil rozhodnutí o neslučitelnosti z důvodu nesprávné analýzy a nesprávného posouzení dopadu spojení na vnitrostátní sektorové trhy mimo Francii, jakož i porušení práva na obhajobu, kterým byla stížena analýza dopadu spojení na francouzské sektorové trhy a opatření k nápravě navržených společností Schneider.

56 K prvnímu bodu rozsudek Schneider I konstatoval následující:

„256 [...] Komise [...] přecenila hospodářskou sílu nové entity na vnitrostátních sektorových trzích uvedených v bodech 782 a 783 odůvodnění tím, že zahrnula do své analýzy dopadu spojení na tyto trhy plnou škálu výrobků, která nevyjadřuje skutečnou situaci hospodářské soutěže, která bude na těchto trzích existovat po spojení [...]

257 Stejnou úvahu je třeba přijmout ohledně souboru ochranných známek entity vytvořené spojením, jehož jedinečnost vyplývá rovněž z abstraktního seskupení ochranných známek vlastněných oznamujícími stranami na celém území EHP.

[...]

296 [...] Komise tím, že odmítla do podílů ABB a Siemens na trhu započítat integrované prodeje součástek pro panelové rozváděče elektřiny uskutečněné těmito dvěma skupinami, podcenila hospodářskou sílu [...] dvou významných konkurentů entity vytvořené spojením a naopak nadhodnotila sílu této entity na francouzských a italských trzích se součástkami distribučních panelových rozváděčů elektřiny, jakož i na dánských, španělských, francouzských, italských a portugalských trzích se součástkami pro koncové panelové rozváděče elektřiny.

[...]

- 404 Soud má za to, že chyby, opomenutí a rozpory zjištěné výše v analýze Komise dopadu spojení [...] jsou nepochybně závažné.
- 405 Komise tím, že se opřela o skutečnost, že činnosti entity vytvořené spojením jsou rozšířeny na celý EHP, zahrnula ukazatele hospodářské síly, které jsou cizí vnitrostátním sektorovým trhům dotčeným spojením, což vedlo k neoprávněnému zveličení dopadu spojení na tyto trhy.
- 406 Je třeba v tomto ohledu připomenout, že žádná ze skutkových okolností uvedených v Rozhodnutí neumožňuje mít za to, že navržená transakce by mohla vyvolat problémy hospodářské soutěže na jiných trzích, než jsou sektorové trhy ve Francii a v dalších šesti zemích, které Rozhodnutí identifikuje v bodech 782 a 783 odůvodnění jako dotčené spojením.
- 407 Rozhodnutí obzvláště neobsahuje žádnou analýzu struktury hospodářské soutěže na vnitrostátních sektorových trzích, které sporným spojením dotčené nejsou [...].
- 408 Z důvodů mezer a rozporů, kterými je stížena analýza struktur distribuce, Komise nemohla jako podstatné soutěžní výhody entity vytvořené spojením kvalifikovat ani její údajný přednostní přístup k distribuci, jenž měl vyplývat z jejího postavení na všech trzích s elektrickými zařízeními nízkého napětí na úrovni distribuce, ani neschopnost velkoobchodníků vyvíjet konkurenční tlak na novou entitu.

- 409 Abstraktní povaha ukazatelů hospodářské síly vycházející z nedosažitelné škály výrobků a nesrovnatelného souboru ochranných známek skupiny Schneider Legrand a skutečnost, že tyto ukazatele neměly vztah k dotčeným vnitrostátním sektorovým trhům, vedly Komisi k ještě dalšímu nadhodnocení dopadu spojení [...] na vnitrostátní sektorové trhy, které jsou spojením dotčeny.
- 410 Totéž platí jednak pro odmítnutí Komise zohlednit integrované prodeje uskutečněné ABB a Siemens na vnitrostátních trzích se součástkami rozváděčů elektřiny, které jsou dotčeny spojením, a jednak pro mezery, kterými je stížena zejména analýza dopadu tohoto spojení na dánské trhy se součástkami pro koncové panelové rozváděče a italské trhy se součástkami pro distribuční a koncové panelové rozváděče.
- 411 Výše uvedená pochybení v analýze a posouzení jsou tedy taková, že zbavují hospodářské posouzení dopadu spojení [...], na kterém je zpochybněné rozhodnutí o neslučitelnosti založeno, důkazní hodnoty.
- 412 Nicméně bez ohledu na rozsah mezer v rozhodnutí Komise konstatující neslučitelnost spojení se společným trhem, tyto nemohou vést ke zrušení rozhodnutí, když, a v rozsahu, v němž všechny další skutečnosti obsažené v tomto rozhodnutí umožňují Soudu, aby měl za prokázané, že provedení spojení by v každém případě vedlo k vytvoření nebo posílení dominantního postavení, v jehož důsledku je významně narušena účinná hospodářská soutěž ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení [...].

- 413 V tomto ohledu zjištěná pochybení nemohou sama o sobě postačovat ke zpochybnění námitek, které Komise uvedla ve vztahu ke každému z francouzských sektorových trhů uvedených v bodech 782 a 783 odůvodnění.
- 414 V tomto ohledu Soud poznamenává, že společnost Schneider vážně nezpochybnila analýzu dopadu spojení [...] na tyto trhy. Naopak se omezila na kritiku Komise, že zevšeobecnila situaci hospodářské soutěže, která byla po spojení na francouzských trzích, na další dotčené vnitrostátní sektorové trhy [...].
- 415 S ohledem na skutkové okolnosti obsažené v Rozhodnutí skutečně není možné nepřidat se k závěru Komise, podle kterého navrhovaná transakce bude vytvářet nebo posilovat na francouzských trzích, kde měla každá z oznamujících stran již velmi významný vliv, dominantní postavení, v jehož důsledku bude ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení [...] významně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části [...].
- 416 Z Rozhodnutí totiž vyplývá, že seskupení Schneider/Legrand vlastní na každém z dotčených francouzských trhů podíly na trhu, které jsou ukazateli dominance nebo posíleného dominantního postavení, s ohledem na slabou přítomnost hlavních konkurentů entity vytvořené spojením a rozptýlení jejich podílů na trhu [...].
- 417 Kromě toho Komise uvedla [...], aniž by byla v tomto bodě kritizována společností Schneider, a jak také vyplývá z Rozhodnutí [...], že ceny placené velkoobchodníky za elektrická zařízení nízkého napětí byly ve Francii před

provedením spojení v průměru citelně vyšší než na dalších dotčených vnitrostátních trzích.

418 [...] je nezpochybnitelné, že rivalita mezi oznamujícími stranami se velmi silně projevovala na sektorových trzích, ke kterým se vztahují námitky, a že účinkem spojení [...] by bylo odstranění zásadního faktoru hospodářské soutěže na těchto trzích.

[...]

419 Hospodářská analýza obsažená v Rozhodnutí tedy může být považována za nedostatečnou jen pro všechny dotčené vnitrostátní sektorové trhy jiné než francouzské trhy, přičemž francouzské trhy představují bezesporu podstatnou část společného trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení [...].“

57 Ohledně porušení práva společnosti Schneider na obhajobu vycházejícího z analýzy dopadu spojení na francouzské sektorové trhy a opatření k nápravě navržených žalobkyní, rozsudek Schneider I uvedl následující:

„444 Komise byla povinna [...] obzvláště jasně upřesnit problémy hospodářské soutěže vyvolané navrženou transakcí, aby umožnila oznamujícím stranám předložit užitečně a v dané lhůtě návrhy na převod aktiv, které by případně umožnily dosáhnout slučitelnosti spojení se společným trhem.

445 [...] ze znění rozhodnutí nevyplývá, že by se oznámení námitek [ze dne 3. srpna 2001] s dostatečnou jasností a přesností zabývalo posílením postavení společnosti Schneider vůči francouzským distributorům elektrických zařízení nízkého napětí, které by vyplývalo nejen z připojení prodeje společnosti Legrand na trzích se součástkami panelových rozváděčů elektřiny, ale rovněž z dominantního postavení společnosti Legrand v segmentech ultra-terminálních elektrických zařízení. Je třeba zejména poznamenat, že obecný závěr oznámení námitek uvádí různé vnitrostátní sektorové trhy dotčené spojením [...], aniž by nicméně prokázal, že postavení jedné z obou oznamujících stran na daném výrobním trhu by jakkoliv podporovalo postavení druhé strany na jiném sektorovém trhu.

[...]

453 [...] oznámení námitek neumožnilo společnosti Schneider, aby v celém rozsahu zhodnotila problémy hospodářské soutěže, které Komise z důvodu spojení identifikovala [...] na francouzském trhu elektrických zařízení nízkého napětí na úrovni distribuce.

454 Z toho vyplývá, že právo společnosti Schneider na obhajobu bylo porušeno v několika ohledech.

455 Společnost Schneider byla nejdříve zbavena možnosti účelně věcně zpochybnit tvrzení Komise, podle kterého bylo ve Francii na úrovni distribuce posíleno dominantní postavení společnosti Schneider v odvětví součástek pro distribuční a koncové panelové rozváděče z důvodu dominantního postavení společnosti Legrand v odvětví ultra-terminálních zařízení.

- 456 Společnost Schneider tak neměla ani ve své odpovědi na oznámení námitek, ani v průběhu jednání dne 21. srpna 2001 příležitost předložit své připomínky v tomto ohledu.
- 457 Pokud by tomu tak nebylo, mohla Komise své stanovisko změnit, nebo naopak posílit prokazování svého tvrzení novými skutečnostmi, takže Rozhodnutí mohlo být v každém případě rozdílné.
- 458 Dále je třeba vycházet z toho, že společnost Schneider neměla příležitost předložit účelně a v přiměřené lhůtě návrhy na převod aktiv v dostatečném rozsahu, který by umožnil vyřešit problémy hospodářské soutěže identifikované Komisí na relevantních francouzských sektorových trzích.
- 459 Soud v tomto ohledu uvádí, že společnost Schneider na jednání zdůraznila, že skutečně nemohla včas předložit opatření k nápravě problémů hospodářské soutěže, díky nimž nenapadla Rozhodnutí.
- 460 Společnost Schneider tak mohla být nepřímo zbavena možnosti získat souhlas, jenž by Komise mohla udělit navrženým nápravným opatřením, pokud by oznamující strany měly možnost předložit v přiměřené lhůtě návrhy oddělení v rozsahu, který by postačoval pro vyřešení všech problémů hospodářské soutěže, jež Komise identifikovala na úrovni distribuce ve Francii.
- 461 Dopad těchto vad je o to závažnější, že opatření k nápravě, jak Komise opakovaně uvedla na jednání, představují jediný způsob, jak zabránit prohlášení o neslučitelnosti spojení spadajícího pod čl. 2 odst. 3 nařízení.

- 462 Vzhledem k tomu, že Rozhodnutí je v důsledku toho stiženo porušením práva na obhajobu, je namístež žalobní důvod přijmout.
- 463 Rozhodnutí musí být za těchto podmínek zrušeno, aniž by bylo třeba rozhodnout o dalších žalobních důvodech a argumentech vyjádřených společností Schneider na podporu její žaloby, které směřují zejména proti posouzení ze strany Komise návrhů na převod aktiv předložených společností Schneider k dosažení slučitelnosti spojení se společným trhem.
- 464 Podle článku 233 ES je Komise povinna přijmout nezbytná opatření, aby vyhověla tomuto zrušujícímu rozsudku.
- 465 Tato opatření k výkonu rozsudku musí respektovat důvody, které představují nezbytnou oporu výroku rozsudku (rozsudek Soudního dvora ze dne 26. dubna 1988, *Asteris a další v. Komise*, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, Recueil, s. 2181, bod 27). Relevantní důvody tohoto rozsudku zejména požadují, za předpokladu, že bude znovu zahájen přezkum slučitelnosti oznámeného spojení, že společnost Schneider bude schopna ve vztahu k dotčeným vnitrostátním sektorovým trhům, ohledně kterých nebyla tímto rozsudkem zrušena hospodářská analýza obsažená v Rozhodnutí, a sice francouzským sektorovým trhům, užitečně uplatnit svoji obhajobu a případně navrhnout nápravná opatření odpovídající na námitky, které Komise učinila a dříve upřesnila.“

- 58 Rozsudkem ze dne 22. října 2002, *Schneider Electric v. Komise* (T-77/02, Recueil, s. II-4201, dále jen „rozsudek Schneider II“), Soud následně zrušil rozhodnutí o rozdělení, protože představovalo prováděcí opatření zrušeného rozhodnutí o neslučitelnosti, aniž by bylo třeba zkoumat jiné žalobní důvody týkající se protiprávnosti, které byly nezávisle vzneseny proti rozhodnutí o rozdělení.
- 59 Komise nepodala kasační opravný prostředek proti rozsudkům *Schneider I* a *Schneider II*, které tedy vytvořily překážku věci rozsouzené.
- 60 Dopisem ze dne 29. října 2002 společnost *Schneider* zdůraznila význam a závažné finanční důsledky průtahů v řízení a potvrdila, že nápravná opatření pro Francii ze dne 24. září 2001 mohou sloužit jako prozatímní základ nového přezkumu slučitelnosti spojení, v očekávání vyjádření případných námitek.
- 61 Komise zveřejnila v *Úředním věstníku Evropských společenství* ze dne 15. listopadu 2002 (Úř. věst. 2002, C 279, s. 22) oznámení o znovuzahájení kontroly spojení, které upřesnilo, že podle čl. 10 odst. 5 nařízení začnou lhůty pro přezkum běžet ode dne 23. října 2002, který následuje po dni vyhlášení rozsudku *Schneider I*. Komise doplnila, že na základě první analýzy fáze I, a aniž by tím bylo dotčeno její konečné rozhodnutí, může spojení spadat pod nařízení, a vyzvala dotčené třetí osoby, aby jí zaslaly své případné připomínky.
- 62 Oznámením námitek ze dne 13. listopadu 2002 Komise informovala společnost *Schneider*, že spojení může narušovat hospodářskou soutěž na francouzských sektorových trzích z důvodu významného překrývání podílů na trhu společností *Schneider* a *Legrand*, ukončení jejich tradičního soutěžení, významu ochranných známek vlastněných zúčastněnými podniky, jejich moci nad velkoobchodníky a toho, že žádný soutěžitel nemohl vykonávat konkurenční tlak, který vykonávala společnost *Legrand* před provedením spojení.

63 Komise zejména uvedla:

„Spojení tak vede na každém z dotčených trhů, na kterých měla jedna nebo druhá strana před spojením dominantní postavení, k odstranění bezprostředního soutěžitele, který měl jako jediný možnost vykonávat konkurenční tlak vůči dominantnímu podniku, jelikož měl oporu v podnicích s velmi silným postavením v rámci téže skupiny v jiných segmentech téhož odvětví, zejména pokud jde o známost jeho ochranných známek a obchodní vztahy s velkoobchodníky.“

64 Dne 14. listopadu 2002 navrhla společnost Schneider Komisi nápravná opatření s cílem odstranění překrývání činností mezi společnostmi Schneider a Legrand na dotčených francouzských sektorových trzích.

65 Dopisem ze dne 25. listopadu 2002 oznámila společnost Schneider Komisi, že argumenty vznesené v oznámení námitek ze dne 13. listopadu 2002 zůstávají, při nepřezkoumání účinků spojení na jednotlivých trzích, neurčité povahy a dosahu a vylučují prokázání existence protisoutěžního účinku na dotčené trhy a že obecné úvahy Komise byly popřeny aktuální situací.

66 Dopisem ze dne 29. listopadu 2002 informovala Komise společnost Schneider, že nápravná opatření, která postupně předložila, nepostačují pro odstranění všech omezení hospodářské soutěže, která vyplývají ze spojení, a to z důvodu přetrvávajících pochybností ohledně uskutečnitelnosti a samostatnosti převáděných činností a nezpůsobilosti nápravných opatření vytvořit protiváhu síle entity Schneider/Legrand.

- 67 Rozsudkem ze dne 29. listopadu 2002 odvolací soud Versailles (Francie) předběžně rozhodl, že návrhy nápravných opatření vznesené společností Schneider nebyly předloženy k předchozímu odsouhlasení předsedou společnosti Legrand, což porušuje výše uvedený dopis ze dne 12. listopadu 2001, a nařídil v důsledku toho společnosti Schneider vzít zpět „návrhy na zrušení investic týkající se aktiv společnosti Legrand, které touto společností nebyly schváleny“.
- 68 Dopisem ze dne 2. prosince 2002 společnost Schneider vytkla Komisi, že zpochybnila uskutečnitelnost jejích nápravných opatření a jejich schopnost zajistit zachování soutěžního prostředí na dotčených francouzských trzích, a prohlásila, že ve velmi pokročilé fázi řízení není pokračování diskusí kvůli stanovisku Komise realistické. Za účelem ukončení více než roční nejistoty oznámila tedy společnost Schneider Komisi své rozhodnutí prodat společnost Legrand konsorciu Wendel/KKR.
- 69 Společnost Schneider potvrdila Komisi své rozhodnutí faxem ze dne 3. prosince 2002 a upřesnila, že v souladu s ustanovením smlouvy o převodu ze dne 26. července 2002 prodej společnosti Legrand konsorciu Wendel-KKR s sebou nenese žádnou iniciativu z její strany a měl by se uskutečnit dne 10. prosince 2002.
- 70 Rozhodnutím ze dne 4. prosince 2002 Komise zahájila fázi II přezkumu spojení, přičemž dospěla k závěru, že nápravná opatření navržená společností Schneider neumožňovala ve fázi šetření vyvrátit přetrvávající vážné pochybnosti o slučitelnosti spojení s ohledem na jeho účinky na francouzské sektorové trhy identifikované v bodech 782 a 783 odůvodnění rozhodnutí o neslučitelnosti.
- 71 Komise zejména uvedla, že se činnosti navržené k převodu týkaly aktiv společnosti Legrand, a jevíly se tak v rozporu s rozsudkem odvolacího soudu Versailles, a zamítla podpůrně opatření navržená z důvodů týkajících se životaschopnosti a samostatnosti dotýčených entit.

- 72 Dne 10. prosince 2002 převedla společnost Schneider své podíly ve společnosti Legrand na konsorcium Wendel/KKR a následujícího dne o tom informovala služby Komise.
- 73 Dopisem ze dne 13. prosince 2002 informovala Komise společnost Schneider o ukončení řízení o kontrole spojení z důvodu bezpředmětnosti, protože společnost Schneider již nekontrolovala společnost Legrand.
- 74 Dne 10. února 2003 podala společnost Schneider žalobu na neplatnost proti rozhodnutí o zahájení fáze II ze dne 4. prosince 2002 a rozhodnutí o ukončení ze dne 13. prosince 2002 (věc T-48/03).
- 75 Usneseními ze dne 29. října 2004, Schneider Electric v. Komise (T-310/01 DEP a T-77/02 DEP, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), Soud vyměřil výši nákladů řízení, které mohla společnost Schneider vymáhat od Komise, na 419 595,32 eur ve věci T-310/01 a 426 275,06 eur ve věcech T-77/02 a T-77/02 R.
- 76 Usnesením ze dne 31. ledna 2006, Schneider Electric v. Komise (T-48/03, Sb. rozh. s. II-111), Soud odmítl žalobu na neplatnost T-48/03 jako nepřipustnou z důvodu, že kritizovaná rozhodnutí o zahájení fáze II a o ukončení této fáze nepředstavovala akt nepřiznivě zasahující do právního postavení společnosti Schneider.
- 77 Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 12. dubna 2006 podala společnost Schneider proti tomuto usnesení kasační opravný prostředek.

- 78 Tento kasační opravný prostředek byl zamítnut usnesením Soudního dvora ze dne 9. března 2007 (Schneider Electric v. Komise, C-188/06 P, Sb. rozh. s. I-35). V bodě 48 tohoto usnesení Soudní dvůr uvedl, že Komise tím, že se rozhodla pro znovuzahájení fáze I řízení o kontrole spojení, zamýšlela vyvodit důsledky z rozsudku Schneider I, a přijala tak všechna opatření nezbytná k zajištění toho, že nedojde k případnému porušení práva společnosti Schneider na obhajobu.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 79 Návrhem došlým dne 10. října 2003 podala společnost Schneider projednávanou žalobu na náhradu škody.
- 80 Rozhodnutím ze dne 2. prosince 2003 předseda Soudu přidělil věc čtvrtému senátu.
- 81 Dne 11. prosince 2003 přijal Soud (čtvrtý senát) organizační procesní opatření, kterým se rozsah jednání omezuje na zásadu vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství a na metodu ohodnocení škody.
- 82 Usneseními ze dne 20. dubna 2004 a 6. prosince 2004 bylo povoleno vedlejší účastenství Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky na podporu, v případě první z nich, návrhových žádání Komise, a v případě druhé z nich, návrhových žádání společnosti Schneider.

83 Na návrh Komise Soud dne 13. října 2004 rozhodl o postoupení věci čtvrtému rozšířenému senátu.

84 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Soud (čtvrtý rozšířený senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a položit hlavním účastnicím řízení písemné otázky, které zodpověděly ve stanovených lhůtách.

85 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 25. dubna 2007.

86 Společnost Schneider, podporovaná Francouzskou republikou, navrhuje, aby Soud:

— uložil Komisi, aby jí zaplatila částku 1 663 734 716,76 eur, s výhradou snížení ve výši nahraditelných nákladů, které stanoví usnesení o určení výše nákladů vydaná ve věcech T-310/01 DEP a T-77/02 DEP, a zvýšení z důvodu jednak úroků splatných ode dne 4. prosince 2002 až do dne plného zaplacení, v roční sazbě ve výši 4 %, a jednak částky daně, kterou bude společnost Schneider dlužit v okamžiku jejího vybrání z částky přiznané náhrady škody;

— podpůrně:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

- určil mimosmluvní odpovědnost Společenství;
- stanovil postup, který je třeba dodržovat pro určení nahraditelné částky škody skutečně utrpěné společností Schneider;
- v každém případě uložil Komisi náhradu všech nákladů řízení.

⁸⁷ Komise, podporovaná Spolkovou republikou Německo, navrhuje, aby Soud:

- odmítl žalobu jako částečně nepřipustnou a zamítl ji jako neopodstatněnou v plném rozsahu;
- uložil společnosti Schneider náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

Argumenty účastnic řízení

⁸⁸ Aniž by vznesla námitku nepřipustnosti na základě článku 114 jednacího řádu, Komise ve své žalobní odpovědi tvrdí, že vylíčení určitých tvrzení společnosti Schneider obsahuje všeobecné odkazy na žalobní důvody uvedené na podporu jejích třech žalob na neplatnost T-310/01, T-77/02 a T-48/03, které se liší v jejich předmětu

nebo názvu od argumentace projednávané žaloby na náhradu škody. Takové obecné odkazy nesplňují požadavky čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu.

- 89 Komise se tak omezuje na zpochybnění opodstatněnosti pouze argumentace uvedené v žalobě a nedomnívá se v důsledku toho, že je povinna odpovědět na argumentaci uvedenou na podporu žalobních důvodů směřujících ke zrušení vyjádřených ve třech žalobách na neplatnost, protože není převzata v projednávané žalobě, ale pouze připomenuta odkazem.
- 90 Kromě toho Komise zdůrazňuje, že žaloba nikterak neusiluje o určení, odůvodnění a kvalifikování povahy tvrzené souvislosti mezi chováním, které je jí vytýkáno, a každou ze složek uplatněné újmy.
- 91 Společnost Schneider v podstatě odpovídá, že veškerá argumentace, kterou uvedla v žalobě, splňuje podmínky přípustnosti stanovené použitelnými procesními ustanoveními a vyložené judikaturou.

Závěry Soudu

- 92 Je třeba připomenout, že na základě čl. 21 prvního pododstavce Statutu Soudního dvora, jenž se použije na řízení před Soudem na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož Statutu, a na základě čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu musí každá žaloba uvádět předmět sporu a obsahovat stručný popis dovolávaných žalobních důvodů.

93 Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby žalovanému umožnily připravit svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě, případně i bez dalších podpůrných informací. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba, aby hlavní skutkové a právní poznatky, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby (usnesení Soudu ze dne 11. července 2005, *Internationaler Hilfsfonds v. Komise*, T-294/04, Sb. rozh. s. II-2719, bod 23).

94 Aby byly splněny tyto požadavky, musí žaloba na náhradu škody způsobené orgánem Společenství obsahovat údaje, které umožňují určit jednání, které žalobce orgánu vytýká, důvody, na základě kterých má za to, že mezi tímto jednáním a škodou, o které tvrdí, že ji utrpěl, existuje příčinná souvislost, jakož i charakter a rozsah této škody (rozsudek Soudu ze dne 11. ledna 2002, *Biret a Cie v. Rada*, T-210/00, Recueil, s. II-47, bod 34, potvrzený na základě kasačního opravného prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 30. září 2003, *Biret a Cie v. Rada*, C-94/02 P, Recueil, s. I-10565).

95 V projednávaném případě, bez ohledu na jejich význam a počet, musí být odkazy v žalobě na argumentaci, která byla uvedena na podporu žalobních důvodů směřujících ke zrušení v žalobách T-310/01, T-77/02 a T-48/03, považovány za pouhé rozšíření popisu v žalobě protiprávností, kterými má být stíženo jednání vytýkané Komisi, přičemž formální přípustnost tohoto vyličení Komise nezpochybňuje.

96 S ohledem na totožnost účastnic řízení a právního základu, a sice protiprávností, kterými má být stížena činnost Komise, která existuje mezi třemi žalobami na neplatnost a projednávanou žalobou na náhradu škody, je namístě prohlásit za přípustné odkazy učiněné v argumentaci žaloby, jež je sama o sobě přípustná, na popis žalobních důvodů uvedených na podporu třech žalob na neplatnost.

- 97 Je třeba rovněž zamítnout argumentaci Komise týkající se nepřípustnosti žaloby v rozsahu, v němž platně nevylicila tvrzenou příčinnou souvislost mezi utrpenou škodou a jednáním vytýkaným Komisi.
- 98 Soudu se totiž jeví, že vylíčení příčinné souvislosti obsažené v žalobě odpovídá minimálním podmínkám formální přípustnosti, které od žalob vyžadují jak ustanovení právních předpisů, tak judikatura. Společnost Schneider se totiž vyjádřila dostatečně jasně a přesně, aby umožnila Komisi předložit svou žalobní odpověď a Soudu vyjádřit se užitečně k uvedeným návrhům na náhradu škody, když tvrdila, že dvě protiprávnosti, kterými je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, jí přímo způsobily škodu a že celkové chování přijaté Komisí v průběhu řízení o kontrole spojení zabránilo žalobkyni snížit tuto škodu pod částku požadované náhrady škody.
- 99 Je tedy namísto odmítnout vyjádření Komise v tomto ohledu a prohlásit za přípustnou jak projednávanou žalobu na náhradu škody, tak veškeré argumentace uvedené na její podporu.

K věci samé

Obecná argumentace účastnic řízení

- 100 Společnost Schneider tvrdí, že dvě protiprávnosti zjištěné v rozhodnutí o neslučitelnosti rozsudkem Schneider I, a sice jednak nedostatky v analýze Komise dopadu spojení na vnitrostátní sektorové trhy mimo Francii, a jednak porušení práva žalobkyně na obhajobu, které vyplývá z toho, že v oznámení námitek ze dne 3. srpna 2001 nebyly dostatečně srozumitelně vyjádřeny námitky Komise vycházející ze skutečnosti,

že na francouzských trzích elektrických zařízení nízkého napětí na úrovni velkoobchodní distribuce se dominantní postavení společnosti Legrand v segmentech ultra-terminálních zařízení opírá o rozhodující postavení společnosti Schneider v odvětví součástek pro koncové a distribuční panelové rozváděče, představují dvě dostatečně závažná porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům.

101 K provedení spojení nemohlo dojít pouze z důvodu protiprávního jednání Komise. Z toho vyplývá, že dvě závažné protiprávnosti, kterými je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, měly jako první přímý následek snížení hodnoty aktiv žalobkyně, které vzniklo zaprvé účetní ztrátou zaznamenanou na aktivech společnosti Legrand, zadruhé ušlým ziskem vyplývajícím z nemožnosti uskutečnit synergie očekávané od spojení a z následného zániku průmyslové strategie skupiny, a konečně zatřetí velmi negativním dopadem na pověst žalobkyně.

102 Rozhodnutí o neslučitelnosti dále společnost Schneider přímo přinutilo vynaložit jednak náklady spojené s odměnami zmocněnce *ad hoc*, které vznikly v rámci správního řízení o rozdělení společností Schneider a Legrand, a s novým přezkumem spojení, který se uskutečnil po vyhlášení rozsudků Schneider I a Schneider II, a jednak náklady vztahující se k žalobám ve věcech T-310/01, T-77/02 a T-77/02 R podaným k Soudu, s odečtením částky nahraditelných nákladů, která již byla společností Schneider přiznána dvěma výše uvedenými usneseními o určení výše nákladů ze dne 29. října 2004, Schneider Electric v. Komise (T-310/01 DEP a T-77/02 DEP).

103 Nepřátelské jednání, které Komise projevila vůči společnosti Schneider v průběhu řízení o kontrole spojení, pokračovalo a zhoršilo se po přijetí rozhodnutí o neslučitelnosti, což aniž by způsobilo původní škodu, nicméně přispělo k jejímu konečnému rozsahu.

104 Svým přístupem totiž Komise jednak zvýšila škodu původně utrpěnou v důsledku rozhodnutí o neslučitelnosti, a jednak způsobila žalobkyni dodatečné škody ve formě určitých poplatků, které musela vynaložit ode dne 10. prosince 2001.

105 Zaprvé Komise od začátku řízení o kontrole spojení nezacházela se společností Schneider spravedlivě, a dále, po rozhodnutí o neslučitelnosti, porušila právo žalobkyně být vyslechnuta nestranným orgánem, přičemž závažně zneužila výlučnou kontrolní pravomoc, kterou nařízení orgánu vyhrazuje. V průběhu nového přezkumu spojení Komise nesplnila povinnosti vyplývající z rozsudku Schneider I v dobré víře, znovu porušila právo žalobkyně na obhajobu a konečně provedla nesprávnou, nespravedlivou a diskriminační analýzu jejích nápravných opatření.

106 Zadruhé neústupnost, kterou Komise projevila při určení podmínek a lhůty pro rozdělení společností Schneider a Legrand, vedla společnost Schneider k vynaložení různých výdajů za právní, bankovní a daňové poradenství pro účely prozkoumání různých možných způsobů rozdělení. Konečně Komise tím, že využila napětí, které vzniklo mezi společnostmi Schneider a Legrand po přijetí rozhodnutí o neslučitelnosti, dovedla společnost Legrand k tomu, že v listopadu 2002 podala ve Francii žalobu proti společnosti Schneider, a poté namítala rozhodnutí vnitrostátního soudu proti snahám žalobkyně dosáhnout konstatování slučitelnosti spojení se společným trhem. Z toho vyplynuly nové výdaje, které společnosti Schneider nikdy neměly vzniknout.

107 Komise v podstatě odpovídá, že žádná ze dvou protiprávností zjištěných rozsudkem Schneider I v rozhodnutí o neslučitelnosti nebyla dostatečně závažná, aby mohla představovat protiprávní jednání, které by vedlo ke vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství vůči společnosti Schneider.

108 Další tvrzená protiprávní jednání nejsou nikterak prokázána a v každém případě se nejedná o dostatečně závažná porušení práva Společenství, která mohou představovat protiprávní jednání, jež vede ke vzniku odpovědnosti Společenství.

109 Pokud jde o výši její škody, společnost Schneider tvrdí, že ztráta hodnoty zaznamenaná na jejích aktivech dosáhla k datu přijetí protiprávního rozhodnutí o neslučitelnosti dne 10. října 2001 částky mezi 2,483 a 3,326 miliardami eur. Tato škoda se následně měnila, až se konečně ustálila na částce 1 663 734 716,76 eur, která zahrnuje náklady způsobené žalobkyní veškerým protiprávním jednáním Komise.

110 Rozhodnutí o neslučitelnosti způsobilo společnosti Schneider ztrátu hodnoty aktiv mezi dnem oznámení nabídky výměny akcií společnosti Legrand v lednu 2001 a dnem provedení smlouvy o převodu v prosinci 2002. Tato ztráta zahrnovala účetní ztrátu zjištěnou na aktivech společnosti Legrand, ušlý zisk vyplývající z nemožnosti uskutečnit synergie očekávané od spojení, následný zásah do průmyslové strategie společnosti Schneider a zhoršení pověsti.

111 Komise odpovídá, že nebyla prokázána žádná škoda. V tomto ohledu zpochybňuje jak skutečnou a určitou povahu tvrzeného znehodnocení aktiv, tak metodu navrženou společností Schneider pro ohodnocení této škody. Kromě toho bylo věcí žalobkyně, aby nevydávala přílišné poplatky za poradenství po přijetí rozhodnutí o neslučitelnosti. Komise si vyhrazuje právo podrobně analyzovat faktury předložené na podporu těchto žádostí a možnost doplnit a přizpůsobit metodu ohodnocení škody.

- 112 V každém případě Komise popírá existenci příčinné souvislosti mezi jednáními, která jsou jí vytýkána, a různými složkami tvrzené škody. V tomto ohledu Komise zdůrazňuje velmi hypotetickou povahu tvrzení společnosti Schneider, podle kterého by při neexistenci protiprávností vytýkaných Komisi bylo spojení schváleno a uskutečněno.

Úvodní úvahy Soudu

- 113 Úvodem je třeba připomenout, jak to vyplývá z ustálené judikatury, že ke vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES za protiprávní jednání jeho orgánů musí být splněn souhrn podmínek, a to protiprávnost jednání vytýkaného orgánu, existence skutečné škody a příčinná souvislost mezi tvrzeným jednáním a uplatňovanou újmou (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1982, *Oleifici Mediterranei v. EHS*, 26/81, Recueil, s. 3057, bod 16, a rozsudek Soudu ze dne 14. prosince 2005, *Beamglow v. Parlament a další*, T-383/00, Sb. rozh. s. II-5459, bod 95).
- 114 Jestliže se jako v projednávaném případě uplatňuje jako základ žaloby na náhradu škody protiprávnost právního aktu, musí tento akt, aby vedl ke vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství, představovat dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům.
- 115 Rozhodujícím kritériem v tomto ohledu je kritérium zjevného a závažného nedodržení mezi posuzovací pravomoci orgánem Společenství [rozsudek Soudního dvora ze dne 19. dubna 2007, *Holcim (Německo) v. Komise*, C-282/05 P, Sb. rozh. s. I-2941, bod 47].

- 116 Režim, k němuž Soudní dvůr dospěl v oblasti mimosmluvní odpovědnosti Společenství, zohledňuje především složitost situací, které bylo třeba vyřešit, obtížnost použití nebo výkladu znění právních předpisů, a konkrétněji prostor pro uvážení, kterým disponuje autor napadeného aktu [rozsudek Holcim (Německo) v. Komise, bod 50].
- 117 Pokud napadený orgán disponuje pouze značně omezeným, nebo dokonce nedisponuje žádným prostorem pro uvážení, prosté porušení práva Společenství může postačovat k prokázání existence dostatečně závažného porušení práva Společenství [rozsudek Holcim (Německo) v. Komise, bod 47].
- 118 Totéž platí, pokud žalovaný orgán porušil obecnou povinnost řádné péče (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 27. března 1990, Grifoni v. ESUO, C-308/87, Recueil, s. I-1203, body 13 a 14) nebo nesprávně použil relevantní hmotné nebo procesní normy (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. července 1967, Kampffmeyer a další v. Komise, 5/66, 7/66 a 13/66 až 24/66, Recueil, s. 317, 339 a 340).
- 119 Kromě toho účastníkovi řízení, který namítá odpovědnost Společenství, přísluší předložit relevantní důkazy ohledně existence nebo rozsahu škody, kterou uplatňuje, a prokázat, že mezi touto škodou a předmětným jednáním napadeného orgánu existuje dostatečně přímá příčinná souvislost (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. října 1979, Dumortier Frères a další v. Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Recueil, s. 3091, bod 21; rozsudek Soudu ze dne 24. října 2000, Fresh Marine v. Komise, T-178/98, Recueil, s. II-3331, bod 118, potvrzený na základě kasačního opravného prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 10. července 2003, Komise v. Fresh Marine, C-472/00 P, Recueil, s. I-7541).

¹²⁰ Jestliže není splněna jedna ze tří podmínek vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství, musí být zamítnuty nároky na náhradu škody, aniž by bylo třeba zkoumat dvě další podmínky (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. září 1994, KYDEP v. Rada a Komise, C-146/91, Recueil, s. I-4199, bod 81, a rozsudek Soudu ze dne 20. února 2002, Förde-Reederei v. Rada a Komise, T-170/00, Recueil, s. II-515, bod 37), přičemž soud Společenství není kromě toho povinen sledovat určité pořadí přezkumu (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. září 1999, Lucaccioni v. Komise, C-257/98 P, Recueil, s. I-5251, bod 13).

¹²¹ V tomto rámci Komise uplatňuje, že pokud by vznikla finanční odpovědnost za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávaného případu, byla by tím narušena její schopnost plně vykonávat funkci regulátora hospodářské soutěže, kterou jí svěřuje Smlouva o ES, a to z důvodu brzdícího účinku, který by riziko, že bude muset nést škody tvrzené dotyčnými podniky, mohlo mít na kontrolu spojování podniků.

¹²² Je třeba připustit, že k takovému účinku, v rozporu s obecným zájmem Společenství, může dojít, pokud by byl pojem „dostatečně závažné porušení práva Společenství“ chápán tak, že zahrnuje všechna pochybení a protiprávní jednání, která, i když vykazují určitý stupeň závažnosti, nejsou svou povahou nebo rozsahem cizí běžnému jednání orgánu, jenž je pověřen dohledem nad používáním pravidel hospodářské soutěže, která jsou složitá, choulostivá a podléhají významnému prostoru pro výklad.

¹²³ Nesplnění právní povinnosti, které, i když je politováníhodné, může být vysvětleno objektivními nároky orgánu a jeho zaměstnanců v důsledku ustanovení upravujících kontrolu spojování podniků, tedy nemůže zakládat dostatečně závažné porušení práva Společenství pro účely vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství.

124 Naproti tomu právo na náhradu škody vyplývající z jednání orgánu vzniká, pokud se toto jednání projeví aktem, který je zjevně v rozporu s právní normou a vážně poškozuje zájmy třetích osob a nemůže být ani odůvodněno, ani vysvětleno zvláštními nároky, kterým objektivně podléhá služba v rámci běžného fungování.

125 Taková definice prahu vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství může chránit rozhodovací prostor a volné uvážení, které musí v obecném zájmu požívat regulační orgán Společenství v oblasti hospodářské soutěže jak ve svých účelných rozhodnutích, tak při výkladu a použití relevantních ustanovení primárního a sekundárního práva Společenství, aniž by třetí osoby nesly důsledky závažných a neomluvitelných nesplnění povinností.

126 Předtím, než se zváží aspekty celkového chování orgánu v průběhu řízení o kontrole spojení, které mohou zvýšit škodu, je třeba s ohledem právě na tyto zásady zkoumat, zda se Komise dopustila dostatečně závažného porušení právních norem, které přiznávají práva jednotlivcům, tím, že přijala rozhodnutí o neslučitelnosti zrušené rozsudkem Schneider I.

K protiprávnostem, kterými je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti

K nedostatkům zjištěným v analýze dopadu spojení

— Argumenty účastnic řízení

127 Společnost Schneider tvrdí, že pochybení, opomenutí a rozpory zjištěné rozsudkem Schneider I v rozhodnutí o neslučitelnosti na úrovni posouzení dopadu spojení na

vnitrostátní sektorové trhy mimo Francii představují dostatečně závažné protiprávnosti, které nemohou být odůvodněny ani složitostí kontroly spojení, ani případnými časovými omezeními, s přihlédnutím k přerušení běhu lhůty čtyř měsíců, která je Komisi stanovena pro rozhodnutí o slučitelnosti spojení.

- ¹²⁸ Komise odpovídá, že za neexistence důkazu o zjevném a závažném překročení mezí, které jsou stanoveny pro její širokou posuzovací pravomoc, tyto protiprávnosti nejsou dostatečně závažné s ohledem na složitost zkoumaných situací, působení analýz trhů do budoucna a naléhavý požadavek rychlosti kontrolního řízení. V každém případě Soud v bodě 412 rozsudku *Schneider I* upřesnil, že omyly, kterých se dopustila, nemohou vést ke zrušení rozhodnutí o neslučitelnosti.

— Závěry Soudu

- ¹²⁹ V zásadě nemůže být vyloučeno, že zjevné a závažné vady, kterými je dotčena hospodářská analýza tvořící základ rozhodnutí přijatých na základě politiky hospodářské soutěže, mohou představovat porušení právní normy, které je dostatečně závažné, aby založilo mimosmluvní odpovědnost Společenství.
- ¹³⁰ Nicméně před tímto určením je třeba ověřit, zda norma porušená chybnou analýzou přiznává práva jednotlivcům. Přitom i když některé zásady a normy, se kterými musí být analýza hospodářské soutěže v souladu, mají skutečně povahu norem určených k přiznání práv jednotlivcům, takovou povahou nelze bez dalšího přiznat všem normám primárního nebo sekundárního práva nebo normám vycházejícím z judikatury, které musí Komise dodržet při svých hospodářských posouzeních.

131 Je dále třeba zohlednit, že tyto hospodářské analýzy nezbytné pro kvalifikaci situace nebo transakce podle práva hospodářské soutěže jsou obecně, jak z hlediska skutkových zjištění, tak z hlediska úvah vypracovaných na základě popisu skutkového stavu, komplexní a složité intelektuální formulace, které mohou vykazovat určité nedostatky, jako jsou odhady, nesoudržnosti nebo i určitá opomenutí, s ohledem na lhůty, kterým orgán podléhá. To platí o to více, jestliže, jak je tomu v případě kontroly spojování podniků, analýza obsahuje prospektivní prvek. Závažnost nedostatečné dokumentace nebo logičnosti nemusí za těchto podmínek vždy představovat okolnost postačující ke vzniku odpovědnosti Společenství.

132 Konečně je nezbytné připomenout, že Komise disponuje prostorem pro uvážení za účelem udržování kontroly politiky hospodářské soutěže Společenství, což znamená, že od ní nelze očekávat naprosto stálou a neměnnou praxi provádění relevantních norem, a současně, že má určitou volnost ve výběru ekonometrických nástrojů, kterými disponuje, jakož i ve výběru hledisek vhodných pro studium daného jevu (viz například pro definici relevantního trhu rozsudek Soudu ze dne 17. prosince 2003, *British Airways v. Komise*, T-219/99, Recueil, s. II-5917, bod 89 a následující, potvrzený na základě kasačního opravného prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 15. března 2007, *British Airways v. Komise*, C-95/04 P, Sb. rozh. s. I-2331) v rozsahu, v němž tento výběr není zjevně v rozporu s přijatými pravidly hospodářské kázně a je důsledně prováděn.

133 V projednávaném případě nicméně není nutné zabývat se rozhodnutím otázky, zda tři předcházející úvahy umožňují se domnívat, že vady, kterými je dotčena hospodářská analýza očekávaných účinků spojení na relevantních sektorových trzích mimo Francii, překračují práh, jehož překročením vzniká mimosmluvní odpovědnost Společenství.

- 134 Nedostatky zjištěné rozsudkem Schneider I v analýze dopadu spojení na vnitrostátní sektorové trhy mimo Francii totiž nemohly mít vliv na konstatování neslučitelnosti spojení se společným trhem, ke kterému Komise nakonec dospěla v rozhodnutí o neslučitelnosti .
- 135 I při neexistenci tohoto porušení by Komise nemohla schválit spojení, jak bylo v té době navrženo, protože podle bodu 413 rozsudku Schneider I zjištěná pochybení nemohou sama o sobě postačovat ke zpochybnění námitek, které Komise uvedla ve vztahu ke každému z francouzských sektorových trhů uvedených v bodech 782 a 783 odůvodnění rozhodnutí o neslučitelnosti. S ohledem na skutkové okolnosti obsažené v rozhodnutí o neslučitelnosti nebylo podle bodu 415 téhož rozsudku možné nepřidat se k závěru Komise, podle kterého spojení vytváří nebo posiluje na francouzských sektorových trzích s elektrickými zařízeními nízkého napětí, kde měla každá z obou stran již velmi významný vliv, dominantní postavení, v jehož důsledku je ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení významně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části.
- 136 Kritika hospodářské analýzy obsažené v rozhodnutí o neslučitelnosti, i když nemá vliv na posouzení spojení s ohledem na francouzské sektorové trhy, není přesto v rozsudku Schneider I nadbytečná, protože vede ke zrušení posouzení slučitelnosti týkajícího se jiných trhů, a v důsledku toho k omezení přezkumu dodržení práva na obhajobu na jedinou část rozhodnutí o neslučitelnosti, která zůstala platná, a to část týkající se francouzských sektorových trhů.
- 137 Aby bylo možné dospět k tomuto výsledku, stačilo, že hospodářská analýza dopadu spojení byla prohlášena za zbavenou průkazní hodnoty, jak to učinil bod 411 rozsudku Schneider I, přičemž otázka, zda tato vada kromě toho představovala dostatečně závažné porušení práva Společenství, nebyla v tomto ohledu rozhodná.

138 V důsledku toho výtku týkající se chybné hospodářské analýzy obsažené v rozhodnutí o neslučitelnosti ze své povahy nemůže mít jakýkoliv dopad na průběh řízení ani v důsledku toho způsobit společnosti Schneider škodu, která by se lišila od škody případně způsobené porušením jejího práva na obhajobu.

139 Jediná vada rozhodnutí o neslučitelnosti, která by podle rozsudku Schneider I mohla žalobkyni připravit o možnost získat příznivé rozhodnutí ohledně provedení spojení, tedy spočívá ve zjištěném nesouladu mezi oznámením námitek ze dne 3. srpna 2001 a samotným rozhodnutím o neslučitelnosti ohledně námitky vycházející ze vzájemné opory mezi stranami spojení. Je to tedy povaha a závažnost této jediné vady rozhodnutí o neslučitelnosti, kterou je třeba posoudit pro určení, zda byl tímto rozhodnutím překročen práh vzniku odpovědnosti Společenství.

K porušení práva společnosti Schneider na obhajobu

— Argumenty účastnic řízení

140 Společnost Schneider připomíná, že Komise neformulovala dostatečně jasně a přesně ve svém oznámení námitek ze dne 3. srpna 2001 námitku ohledně slučitelnosti spojení vycházející ze skutečnosti, že na francouzských sektorových trzích elektrických zařízení nízkého napětí došlo na úrovni velkoobchodní distribuce k tomu, že dominantní postavení společnosti Schneider v odvětví součástek pro koncové a distribuční panelové rozváděče se opíralo o rozhodující postavení společnosti Legrand v segmentech koncových zařízení, což žalobkyni zbavilo možnosti zpochybnit opodstatněnost této námitky v průběhu správního řízení o kontrole spojení a užitečně předložit nápravná opatření.

¹⁴¹ Společnost Schneider měla nicméně při oznámení spojení poskytnout Komisi informace o vazbách, které údajně existují mezi dotýčnými segmenty trhu 4 a 5 a příslušným postavením stran spojení na těchto segmentech ve Francii, přičemž předně měla zdůraznit neexistenci portfoliového účinku. Komise však zmínila tuto námitku až dne 24. září 2001, když uběhla běžná lhůta pro předložení nápravných opatření a pouze několik dnů před ukončením řízení o kontrole spojení.

¹⁴² Komise odpovídá, že nesoulad mezi oznámením námitek ze dne 3. srpna 2001 a rozhodnutím o neslučitelnosti vyplývá nikoliv z naprosté neexistence, ale pouze z nedostatku jasnosti a přesnosti námitky týkající se vzájemného opírání, protože oznámení námitek ve skutečnosti tento problém několikrát v bodech odůvodnění uvedlo.

¹⁴³ Porušení práva společnosti Schneider na obhajobu není dostatečně závažné vzhledem k vypracování oznámení námitek v krátké lhůtě a složitému posouzení jak všech věcných argumentů, mezi nimiž námitka vzájemného opírání představovala pouze jednu z mnoha relevantních skutečností, tak nápravných opatření navržených společností Schneider.

¹⁴⁴ Okolnost, že žalobkyně poskytla Komisi informace prokazující, že spojení nepředstavuje žádný problém ohledně vzájemného opírání, dále snižuje závažnost procesního pochybení, ke kterému došlo.

— Závěry Soudu

¹⁴⁵ Je třeba připomenout, že Komise je povinna, dříve než přijme rozhodnutí konstatující neslučitelnost spojení se společným trhem, umožnit podle čl. 18 odst. 1 nařízení

oznamujícím podnikům, aby v každém stadiu řízení, až po konzultaci s poradním výborem, sdělily svůj názor na námitky proti nim vznesené.

¹⁴⁶ Z čl. 18 odst. 3 nařízení navíc vyplývá, že Komise musí založit svůj názor pouze na námitkách, ke kterým strany mohly předložit své připomínky.

¹⁴⁷ Jakožto osoby, jimž jsou určena rozhodnutí veřejného orgánu, která se citelně dotýkají jejich zájmů, musí mít totiž podniky, které jsou stranami spojení, jež má význam pro celé Společenství, možnost sdělit užitečně svůj názor, a za tímto účelem musí být včas jasně informovány o podstatě námitek, které Komise vznáší vůči oznámenému spojení (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 1974, *Transocean Marine Paint v. Komise*, 17/74, Recueil, s. 1063, bod 15, a rozsudek Soudu ze dne 4. března 1999, *Assicurazioni Generali a Unicredito v. Komise*, T-87/96, Recueil, s. II-203, bod 88).

¹⁴⁸ Oznámení námitek má v tomto ohledu zvláštní význam, jelikož je určeno zvláště k tomu, aby umožnilo dotýčným podnikům reagovat na pochybnosti vyjádřené regulačním orgánem jednak tím, že se k těmto pochybnostem vyjádří, a dále tím, že navrhnou Komisi opatření určená k nápravě negativního dopadu oznámeného spojení.

¹⁴⁹ Tato záruka, která patří k základním zárukám, jež právní řád Společenství poskytuje v rámci provádění správních řízení, má zvláštní význam pro kontrolu spojování podniků (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991, *Technische Universität München*, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14).

- 150 V tomto ohledu je totiž třeba zohlednit jak význam finančních a průmyslových zájmů, které jsou ve hře při spojení s významem pro celé Společenství, tak značný dosah kontrolních pravomocí, jimiž Komise disponuje při regulaci hospodářské soutěže na společném trhu.
- 151 Z toho vyplývá, že se společnost Schneider dovolává porušení normy, která přiznává práva jednotlivcům.
- 152 Skutečnost, že Komise vyhotovila, jak tomu bylo v projednávaném případě, oznámení námitek takovým způsobem, že žalobkyně, jak vyplývá z rozsudku Schneider I, nemohla vědět, že pokud nenavrhne nápravná opatření vhodná k omezení nebo odstranění vzájemného opírání se mezi svými postaveními a postaveními společnosti Legrand na francouzských sektorových trzích, nemá žádnou šanci dosáhnout toho, aby bylo spojení prohlášeno za slučitelné se společným trhem, představuje v projednávaném případě zjevné a závažné porušení čl. 18 odst. 1 a 3 nařízení.
- 153 Nápravná opatření navržená společností Schneider v září 2001, včetně stáhnutí se společnosti Legrand z trhů se součástkami pro elektrické panelové rozváděče v celém EHP, nemohla objektivně vyřešit zvláštní problém, že na francouzských sektorových trzích elektrických zařízení nízkého napětí došlo na úrovni velkoobchodní distribuce k opírání se dominantního postavení společnosti Schneider v odvětví součástek pro koncové a distribuční panelové rozváděče o rozhodující postavení společnosti Legrand v segmentech koncových zařízení.
- 154 Toto porušení práva na obhajobu není ani odůvodněno, ani vysvětleno zvláštními nároky, kterým objektivně podléhají služby Komise. Dotčené porušení, jehož exi-

stence ani obsah nejsou orgánem zpochybněny, s sebou tedy nese v rámci Společenství povinnost k náhradě škodlivých následků.

155 Argument žalované vycházející z obtížnosti, která je vlastní provedení komplexní analýzy trhů za velmi přísného časového omezení, je irelevantní, protože škodnou událostí, o kterou zde jde, není analýza relevantních trhů v oznámení námitek nebo rozhodnutí o neslučitelnosti, ale opomenutí zmínky v oznámení námitek, která je podstatná ve svých důsledcích a pro výrok rozhodnutí o neslučitelnosti, která nezpůsobuje žádné zvláštní technické obtíže, nevyžaduje žádný zvláštní dodatečný přezkum, jenž by nemohl být z časových důvodů uskutečněn, a jejíž neexistence nemůže být přičtena náhodnému redakčnímu problému, který by mohlo napravit celkové přečtení oznámení námitek.

156 Z toho vyplývá, že porušení práva společnosti Schneider na obhajobu musí být v projednávaném případě považováno za zjevné a závažné nedodržení mezí, kterým Komise podléhá, a představuje jako takové dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům.

157 Porušení práva společnosti Schneider na obhajobu představuje tedy ze strany Komise protiprávní jednání, jež vede ke vzniku odpovědnosti Společenství, pokud se kromě toho prokáže existence skutečné a určité škody a dostatečně přímé příčinné souvislosti mezi touto škodou a dostatečně závažným porušením práva Společenství, které představuje protiprávní jednání.

158 Soudu přísluší, aby předtím, než přezkoumá, zda jsou tyto dvě posledně uvedené podmínky splněny, ještě přezkoumal, zda Komise nepřijala vůči žalobkyni v průběhu řízení o kontrole spojení celkově protiprávní jednání, ze kterého by vyplývalo, jak tvrdí společnost Schneider, buď zvýšení škody způsobené protiprávním rozhodnutím o neslučitelnosti, nebo další škoda tvořená novými náklady způsobenými žalobkyni.

159 Jelikož se výtky, které žalobkyně směřuje vůči Komisi nad rámec výtek konstatovaných rozsudkem Schneider I, jeví jako doplnění těchto výtek, a tedy případně představují okolnosti způsobující škodu, doplňující hlavní protiprávnosti, musí být analyzovány s ohledem na obecná kritéria vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství, která předpokládají, jak bylo uvedeno výše v bodech 113 až 126, dostatečně závažné porušení právní normy orgánem Společenství.

K dalším protiprávnostem v jednání Komise, které měly zvýšit škodu údajně utrpěnou z důvodu rozhodnutí o neslučitelnosti nebo způsobit další škodu

K nedostatku loajality

— Argumenty účastnic řízení

160 Společnost Schneider má za to, že Komise s ní nejednala loajálně, když jí protiprávně utvrdila v myšlence, že zvažuje rozhodnutí o slučitelnosti spojení, a nevarovala ji

dostatečně včas, že spojení zamýšlí zakázat, a když jí neoznámila existenci překážek bránících povolení spojení.

¹⁶¹ Komise ve skutečnosti společnost Schneider vůbec neinformovala o námitce týkající se vzájemného opírání přede dnem 24. září 2001, i když disponovala skutečnostmi k vyřešení tohoto bodu již dlouho před vyhotovením svého oznámení námitek dne 3. srpna 2001. Dominantní postavení stran spojení na relevantních sektorových trzích a význam distribučních vektorů byly dlouze projednávány ve formuláři CO a velmi rychle identifikovány Komisí.

¹⁶² Od května 2001 Komise disponovala poznatky, které ji v říjnu 2001 dovedly k tvrzení, že vzájemné opírání se oznamujících stran představovalo překážku spojení.

¹⁶³ Tento nedostatek loajality je podpořen prohlášením komisaře pro otázky hospodářské soutěže zveřejněným v „*Le Monde*“ dne 8. listopadu 2001, podle kterého „[...] jestliže síla podniků již před jejich spojením je taková, že není možné najít žádné ‚nápravné opatření‘, Komise nemá jinou volbu než spojení zamítnout [...]“.

¹⁶⁴ Komise odpovídá, že v květnu 2001 nedisponovala všemi poznatky nezbytnými k ukončení analýzy hospodářské soutěže a k identifikaci případných problémů hospodářské soutěže. Bylo by přinejmenším předčasné, aby Komise v té době vyjádřila zásadní námitku vůči spojení, aniž by tím porušila svou povinnost zdrženlivosti a zásadu řádné správy.

165 Prohlášení komisaře je irelevantní, protože k němu došlo po přijetí rozhodnutí o neslučitelnosti a omezilo se na uvedení *a posteriori* závěrů Komise.

166 V každém případě společnost Schneider mohla jakožto běžně obezřetný subjekt posoudit různá rizika, která spojení vykazovalo ve francouzském právu a v právu Společenství hospodářské soutěže z důvodu velké hospodářské síly stran ve Francii.

— Závěry Soudu

167 Je třeba konstatovat, že tvrzení společnosti Schneider neumožňují mít námitku nedostatku loajality za dostatečně prokázanou.

168 Obzvláště nebyla společnost Schneider schopna předložit závažné, přesné a shodující se nepřímé důkazy, že Komise, jak to tvrdila žalobkyně ve své žalobě T-310/01, hodlala již dlouho před prodiskutováním nápravných opatření navržených společností Schneider zakázat spojení ze zásadních důvodů vylučujících *a priori* jakoukoliv nápravu neslučitelnosti spojení se společným trhem.

169 Vylíčení skutečností předcházejících sporu neumožňuje vyloučit, že Komise byla schopna posoudit objektivně a při veškeré znalosti věci dopad spojení na různé dotčené vnitrostátní sektorové trhy až ve fázi vyhotovení oznámení námitek dne 3. srpna 2001, poté co přezkoumala a využila množství informací poskytnutých

společnostmi Schneider a Legrand na konci několikátýdenní lhůty pro odpověď, jejichž rozsah a složitost uvedla sama žalobkyně ve své žalobě T-310/01.

170 Je třeba v tomto ohledu připomenout, že konkrétním účelem oznámení námitek je poskytnout všechny nezbytné informace, které podnikům umožní užitečně se vyjádřit k námitkám vůči slučitelnosti oznámeného spojení, jež Komise vznesla poté, co využila informace poskytnuté předtím dotčenými stranami, aby mohla následně vydat konečné rozhodnutí s plnou znalostí věci.

171 I když neuvedení námítka vzájemného opírání v oznámení námitek ze dne 3. srpna 2001 představuje dostatečně závažné porušení práva společnosti Schneider na obhajobu, ze spisu naopak zjevně nevyplývá, že by tato protiprávnost musela být nezbytně důsledkem nedostatku loajálnosti Komise.

172 Předmětné prohlášení komisaře pro věci hospodářské soutěže, uvedené výše v bodě 163, nepodporuje nezbytně analýzu uvedenou společností Schneider. Není vyloučeno, že komisař zamýšlel tím, že použil přítomný oznamovací způsob, stanovit obecné pravidlo, které se použije nejen na toto spojení, jež kromě toho nebylo jedinou věcí citovanou ve zpochybněném prohlášení.

173 Dotčené prohlášení tedy nemůže být v projednávaném případě jednoznačně vykládáno jako projev *a posteriori* úmyslu Komise namítat od počátku zásadní překážku spojení.

174 Za těchto podmínek není možné prokázat nedostatek loajálnosti vytýkaný Komisi.

175 Je tedy namístě zamítnout tvrzení společnosti Schneider.

K porušení práva společnosti Schneider být vyslechnuta nestranným orgánem

— Argumenty účastnic řízení

176 Společnost Schneider tvrdí, že rozhodnutí správního orgánu, která, jako v případě rozhodnutí Komise v oblasti kontroly spojování podniků, nemohou být předmětem přezkumu v plné jurisdikci v souladu se zárukami nabízenými čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), který zaručuje právo jednotlivců na spravedlivý proces, podléhají dodržování tohoto ustanovení od začátku správního kontrolního řízení.

177 Přitom pověření stejné skupiny úředníků přípravou rozhodnutí o neslučitelnosti a rozhodnutí o rozdělení je v rozporu se zásadou nestrannosti zakotvenou tímto ustanovením.

178 Kromě toho je možné pochybovat o objektivitě a nestrannosti nového přezkumu spojení, ke kterému došlo po vydání rozsudků Schneider I a Schneider II, a to z důvodu přinejmenším částečně totožného personálního složení skupin, které postupně vyšetřovaly spojení během celého kontrolního řízení.

179 Komise namítá, že nebylo prokázáno porušení její povinnosti nestrannosti a že není „soudem“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy. Dodržení tohoto ustanovení bylo v každém případě plně zajištěno vzhledem k právu podniků navrhopat u soudu Společenství zrušení rozhodnutí přijatých podle ustanovení nařízení.

180 Kromě toho žádná právní nebo etická norma nebrání tomu, aby byl nový přezkum spojení svěřen skupině úředníků, která zajišťovala původní kontrolu spojení.

— Závěry Soudu

181 Dodržování práva každé osoby, aby její záležitost byla projednána nezávislým a nestranným soudem, je zaručeno čl. 6 odst. 1 Úmluvy, na který odkazuje čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, a bylo potvrzeno čl. 47 druhým pododstavcem Listiny základních práv Evropské unie.

182 Jakožto nedílná součást základních práv chráněných v právním řádu Společenství, jejichž dodržování ze strany Komise při vedení řízení o kontrole spojení zajišťuje soud Společenství, představuje právo na spravedlivý proces zjevně normu přiznávající práva jednotlivcům (rozsudek Soudu ze dne 6. dubna 2006, Camós Grau v. Komise, T-309/03, Sb. rozh. s. II-1173, body 102 a 103).

- 183 Nicméně čl. 6 odst. 1 Úmluvy nezakazuje v rozsahu, v němž je zajištěno právo na nestranný soud, předchozí zásah správních orgánů, který nesplňuje ve všech aspektech požadavky, které se vztahují na řízení před soudy (viz ESLP, rozsudek *Le Compte v. Belgie* ze dne 23. června 1981, řada A č. 43, bod 51).
- 184 V projednávaném případě představuje žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES směřující proti rozhodnutím, které Komise přijala podle čl. 8 odst. 3 a 4 nařízení, právní prostředek, který poskytuje záruky požadované čl. 6 odst. 1 Úmluvy.
- 185 Kromě toho žádná právní norma ani žádná zásada nebrání tomu, aby Komise pověřila stejné úředníky novým přezkumem spojení pro účely splnění povinností vyplývajících z rozsudku, jímž se ruší rozhodnutí prohlašující toto spojení za neslučitelné se společným trhem.
- 186 Není možné stanovit, jako obecnou zásadu vyplývající z povinnosti nestrannosti, aby měl správní nebo soudní orgán povinnost postoupit věc jinému orgánu nebo jinak složenému útvaru tohoto orgánu (viz ESLP, rozsudek *Ringeisen v. Rakousko* ze dne 16. července 1971, řada A č. 13, bod 97).
- 187 Pokud jde o disciplinární oddělení rady profesního sdružení, Evropský soud pro lidská práva připustil, že nelze spatřovat důvod pro legitimní podezření v okolnosti, že tři ze sedmi členů tohoto oddělení se podíleli na rozhodnutí případu, který jim byl předložen, poté co bylo zrušeno předchozí rozhodnutí, na jehož vypracování se účastnili (viz ESLP, rozsudek *Diennet v. Francie* ze dne 26. září 1995, řada A č. 325-A, bod 38).

188 Z toho vyplývá, že naprostá nebo částečná totožnost skupin úředníků pověřených různými fázemi kontroly spojení nepředstavuje ze strany Komise dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům.

189 Za těchto podmínek nemůže být argumentace společnosti Schneider přijata.

K neústupnosti, kterou Komise projevila při vymezování způsobů rozdělení společností Schneider a Legrand

— Argumenty účastnic řízení

190 Společnost Schneider vytýká Komisi, že se projevila jako nepatříčně nesmlouvavá ohledně způsobů oddělení od společnosti Legrand. Odmítnutí Komise povolit společnosti Schneider, aby se pokusila o převod svých aktiv ve společnosti Legrand jinak než čistým a prostým rozdělením, odradilo všechny subjekty z průmyslového odvětví, pro které by zhodnocení aktiv společnosti Legrand vyplývající z průmyslových a obchodních synergií bylo nepochybně vyšší než zhodnocení aktiv pro finanční investory, kteří se jako jediní mohli účastnit na procesu prodeje za podmínek rozdělení uložených Komisí.

191 Zásadní zákaz uložený společnosti Schneider, aby si ponechala nebo znovu koupila určitá aktiva společnosti Legrand, zabránil žalobkyni ponechat si účasti, které by jí umožnily uskutečnit část zamýšlených synergií, a poškodil její vyjednávací sílu vůči případným kupcům.

- 192 Volba mezi rozdělením, převodem nebo vstupem na burzu a možností ponechat si část kapitálu společnosti Legrand a dočasně si uchovat pohledávku za společností Legrand nebo jejími kupci měla být zvážena s ohledem na všechny další požadavky uložené Komisí.
- 193 Přes prodloužení lhůty pro rozdělení, stálé tlaky a systematicky negativní přístup Komise přinutily společnost Schneider, aby nepřerušila nebo nezpomalila provedení rozdělení. Toto prodloužení bylo ve skutečnosti pouze zdánlivé, protože nepředvíдалo „uskutečnění fází nezbytných pro proces rozdělení v rámci prodloužené lhůty“.
- 194 Komise se naopak domnívá, že prokázala velkou flexibilitu. Zatímco oznámení námitek ze dne 24. října 2001 stanovilo rozdělení prostřednictvím rozdělení akcií společnosti Legrand majitelům akcií společnosti Schneider *pro rata* k jejich účasti, rozhodnutí o rozdělení povolilo dotčené straně, na její žádost, vybrat si mezi rozpadem, převodem a vstupem na burzu, zachováním účasti na kapitálu společnosti Legrand nebo i požádáním Komise, aby předběžně schválila dočasné ponechání si pohledávky za společností Legrand nebo jejím kupcem.
- 195 Protože rozhodnutí o rozdělení bylo pouze způsobem provedení rozhodnutí o neslučitelnosti, rozdělení společností Schneider a Legrand, které zůstalo v působnosti tohoto rozhodnutí, nemůže být považováno za ukazatele neústupnosti.
- 196 Řešení v souvislosti s finančními kupci bylo upřednostněno samotnou společností Schneider. Kromě toho kupci z průmyslového odvětví by neakceptovali cenovou přírážku, kterou od nich požadovala společnost Schneider, ve srovnání s finančními kupci.

¹⁹⁷ Na návrh bankovního poradce společnosti Schneider Komise souhlasila s prodloužením lhůty pro rozdělení ze šesti na devět měsíců. Komise povolila dodatečné prodloužení o tři měsíce, to znamená až do dne 5. února 2003, přičemž vyhradila možnost nového prodloužení. Navíc rozhodnutí o rozdělení povolovalo prodloužit tuto lhůtu na žádost společnosti Schneider v případě výjimečných okolností.

— Závěry Soudu

¹⁹⁸ V rozsahu, ve kterém Schneider zpochybňuje podmínky rozdělení, zpochybňuje vzhledem k čl. 8 odst. 4 nařízení samotnou legalitu rozhodnutí o rozdělení, které bylo zrušeno Soudem v důsledku protiprávnosti rozhodnutí o neslučitelnosti, jehož bylo prováděcím opatřením (viz body 44 a 58 výše), a tedy aniž by byly zkoumány její vlastní zásluhy.

¹⁹⁹ Jakmile bylo spojení jako v projednávaném případě v okamžiku, ve kterém Komise konstatuje jeho neslučitelnost se společným trhem, již provedeno, čl. 8 odst. 4 nařízení orgán opravňuje požadovat jakékoliv vhodné opatření k obnovení podmínek účinné hospodářské soutěže.

²⁰⁰ Aniž by bylo na místě rozhodnout, zda je toto ustanovení právní normou, která přiznává práva jednotlivcům, nelze mít za prokázané, že jej Komise porušila zjevným a závažným způsobem tím, že požadovala rozdělení těchto dvou stran spojení, které by zachovalo neměnitelnost dosahu působnosti Legrand, a tím, že zakázala jakýkoli pozdější zpětný převod činností Legrand na společnost Schneider.

- 201 Je totiž třeba zohlednit zejména dominantní postavení oznamujících podniků na francouzských sektorových trzích elektrického materiálu nízkého napětí ovlivněných spojením, rozdíl oddělující jejich podíly na trhu od podílů jejich přímých soutěžitelů, známost jejich ochranných známek ve Francii, jakož i zánik tradiční rivality mezi oběma dotčenými stranami.
- 202 Krom toho volba právních podmínek rozdělení, jak to vyplývá z bodu 105 rozhodnutí o rozdělení, byla ponechána Schneider, pokud vyloučí významnou účast žalobkyně na kapitálu Legrand a zaručí prodej skupiny Legrand bez rozdělení některých aktivit Legrand.
- 203 Schneider krom toho neprokázala, že lhůta pro provedení rozhodnutí o rozdělení byla zjevně nepřiměřená. Komise v napadeném rozhodnutí o tři měsíce prodloužila na šest měsíců původní lhůtu stanovenou v oznámení námitek ze dne 21. října 2001.
- 204 Komise v bodě 122 odůvodnění rozhodnutí krom toho prohlásila, že je jednak ochotna poskytnout doplňující období tří měsíců, během kterého by zmocněnci bylo dáno neodvolatelné a výlučné zmocnění k prodeji, aby byl Schneider poskytnut nezbytný prostor v jejích jednáních s potenciálními nabyvateli nebo investory, a jednak tyto lhůty prodloužit, pokud o to bude požádána, pokud Schneider nebo zmocněnec budou schopni prokázat, že se vynasnažili lhůtu dodržet.
- 205 Komise v důsledku jednání konaného dne 23. dubna 2002 před soudcem příslušným pro rozhodování o předběžném opatření ve věci T-77/02 R poskytla Schneider dne 26. dubna 2002 prodloužení o tři měsíce, čímž tedy odložila mezní lhůtu pro rozdě-

lení na 5. únor 2003, tedy na lhůtu jednoho roku od oznámení rozhodnutí o rozdělení, aniž by Schneider ztratila možnost sobě vyhrazenou požadovat v případě výjimečných okolností dodatečné prodloužení.

206 I když se připustí, že prodej podniku velikosti Legrand se obecně uskutečňuje ve lhůtách, které mohou být delší než rok, jak lze dovodit z vyjádření přičtených Schneider v bodě 110 rozhodnutí o neslučitelnosti, náleželo tedy žalobkyni, aby požádala o nové prodloužení. Ze spisu však nevyplývá, že tak učinila.

207 Ostatně jak lze vyvodit z její odpovědi ze dne 7. listopadu 2001 na oznámení námitek Komise ze dne 24. října 2001, Schneider již před samotným rozhodnutím o rozdělení navázala kontakt s potenciálními nabyvateli.

208 Konečně jak to vyplývá z bodu 5 přílohy II k rozhodnutí o rozdělení, toto rozhodnutí ukládalo pouze přijetí podle zvolených podmínek neodvolatelného právního aktu, k jehož věcnému provedení mělo dojít do tří měsíců od přijetí tohoto aktu.

209 Nemůže tedy být považováno za prokázané, že Komise Schneider pro oddělení se od Legrand uložila podmínky a lhůtu pro rozdělení, které by byly zjevným a závažným porušením mezí, které jsou uloženy posuzovací pravomoci orgánu.

210 Argumentaci Schneider tedy nemůže být vyhověno.

K využití napětí, ke kterému došlo mezi účastnicemi spojení

— Argumenty účastnic řízení

211 Schneider tvrdí, že Komise udržovala napětí, které vzniklo mezi účastnicemi spojení po vydání rozhodnutí o neslučitelnosti, zejména tím, že jí neumožnila včas se seznámit se skutečnostmi uvedenými Legrand v průběhu diskusí, které vedly k přijetí rozhodnutí o rozdělení.

212 Komise měla po vydání rozhodnutí o rozdělení tentýž postoj. Komise dovedla Legrand k tomu, aby podala proti Schneider v listopadu 2002 žalobu u soudu ve Francii, a poté své závěry ohledně přiměřenosti nových nápravných opatření Schneider přizpůsobila výše uvedenému rozsudku odvolacího soudu ve Versailles.

213 Komise odpovídá, že změna postoje Legrand vyplývá spíše z případného střetu zájmů mezi účastnicemi spojení.

214 Schneider zejména neuvedla žádnou konkrétní skutečnost prokazující nedostatek jejího přístupu k údajům ze spisu poskytnutým Legrand. Schneider po přijetí nedůvěrných verzí dotčených dokumentů v lednu 2002 nepředložila ani zvláštní žádost o přístup k jejich důvěrnému znění.

— Závěry Soudu

215 Tvrzení Schneider neumožňují považovat námitku využití napětí, které vzniklo mezi účastnicemi spojení, za dostatečně prokázanou.

216 Je třeba zejména uvést, že Komise v bodě 88 své žalobní odpovědi, aniž by jí Schneider protiřečila, uvedla, že žalobkyni v lednu 2002 zaslala nedůvěrná znění dokumentů týkajících se Legrand a seznam obsahující nedůvěrný výtah zneprístupněných informací. Ze spisu však nevyplývá, že by Schneider předložila zvláštní žádost o přístup k důvěrnému znění některého z těchto dokumentů.

217 Ve zbývajících částech nemohou být ani snaha Komise zachovat v rozhodnutí o rozdělení dosah působnosti Legrand, ani zohlednění rozhodnutí vnitrostátních soudů v posouzení nápravných opatření navržených Schneider, ani žádný jiný akt vydaný Komisí v rámci řízení o kontrole spojení objektivně určitým způsobem charakterizovány jako inspirované úmyslem přispět ke zhoršení vztahů mezi účastnicemi spojení.

218 Tvrzení Schneider tedy musí být zamítnuta.

K nedodržení Komisí její výlučné pravomoci

— Argumenty účastnic řízení

219 Schneider má za to, že Komise závažně a zjevně nedodržela výlučnou pravomoc, kterou jí nařízení přiznává tím, že své posouzení platnosti nápravných opatření navržených žalobkyní při nové kontrole spojení přizpůsobila výroku rozsudku odvolacího soudu ve Versailles ze dne 29. listopadu 2002, který předběžně rozhodl pouze o otázce vnitrostátního smluvního práva.

220 Komise má za to, že se v žádném okamžiku nevzdala své výlučné pravomoci, ani se *a fortiori* nedopustila dostatečně závažného protiprávního jednání.

— Závěry Soudu

221 Komise při výkonu kontrolní pravomoci, kterou má pro účely rozhodování o slučitelnosti spojení s významem pro celé Společenství se společným trhem musí přihlídnout ke smlouvám vazajícím oznamující strany, pokud jsou jejich ustanovení přípustná podle platného vnitrostátního práva.

222 Schneider neoprávněně tvrdí, že Komise přizpůsobila výkon své pravomoci pro posouzení platnosti jejích nápravných opatření výroku výše uvedeného rozsudku odvolacího soudu ve Versailles. V tomto ohledu se totiž nejedná o přednost pravidel

práva Společenství hospodářské soutěže před pravidly vnitrostátního práva, ale o vymezení účinků přiznaných soukromoprávní smlouvě vnitrostátním právem, které ji upravuje v souladu s právem Společenství.

223 Není tedy zřejmé, že by Komise dostatečně závažným způsobem porušila právo Společenství tím, že z rozporu návrhů na převod činností Legrand předložených Schneider se soukromoprávní smlouvou náležitě upravenou vnitrostátním právem, která dle konstatování příslušného vnitrostátního soudu vázala účastnice spojení v souladu s ustanoveními tohoto práva, dovodila riskantní, a tudíž nepřípustnou povahu těchto návrhů.

224 Za těchto podmínek nemůže být argumentace Schneider přijata.

K nesplnění v dobré víře povinností vyplývajících z rozsudku Schneider I

— Argumenty účastnic řízení

225 Žalobkyně zdůrazňuje, že rozsudek Schneider I nepřijal analýzu Komise ohledně všech jiných trhů než francouzských sektorových trhů. Komise tedy neměla žádný důvod znovu zahájit svůj přezkum spojení ve fázi I, když ostatně věděla, že po mezním datu 5. prosince 2002, konci lhůty poskytnuté Schneider smlouvou o prodeji pro uplatnění ustanovení umožňujícího zrušení prodeje Legrand, žalobkyně ztratí výhodu vyplývající z úsilí, které vynaložila na snížení své škody.

- 226 Schneider tedy logicky trvala na tom, aby řízení o kontrole bylo znovu zahájeno po vyhlášení rozsudku Schneider I na základě lhůty šesti týdnů fáze I. Tato lhůta měla umožnit Komisi splnit v dobré víře povinnosti vyplývající z rozsudku Schneider I umožněním žalobkyni navrhnout popřípadě vhodná nápravná opatření.
- 227 Rozhodnutí o zahájení fáze II ze dne 4. prosince 2002 bylo krom toho stiženo četnými zjevně nesprávnými posouzeními a odchýlilo se od schématu naznačeného rozsudkem Schneider I. Analýza hospodářské soutěže na relevantních trzích uvedená *in fine* Komisí se vyznačuje stejným druhem závažných opomenutí, nesprávností a rozporů jako ty, které vedly ke zrušení rozhodnutí o neslučitelnosti.
- 228 Komise vylučuje, že znovuzahájení řízení o kontrole spojení ve stádiu fáze I by mohlo být považováno za nepřímý důkaz, že nejednala v dobré víře. Řešení přijaté na žádost Schneider bylo jediné, které umožnilo přijetí kladného konečného rozhodnutí ohledně spojení před 5. prosincem 2002.
- 229 Hospodářská analýza provedená Komisí na základě aktualizovaných údajů Schneider je v každém bodě v souladu s analýzou potvrzenou ve věci samé rozsudkem Schneider I, poté, co Komise jasněji upřesnila námitku opírání se.

— Závěry Soudu

- 230 Z bodu 48 výše uvedeného usnesení ze dne 9. března 2007, Schneider Electric v. Komise, vyplývá, že oproti tomu, co tvrdí Schneider, mohla Komise platně zvolit

znovuzahájení řízení o kontrole spojení ve fázi I, aby vyvodila důsledky z výše uvedeného rozsudku Schneider I, čímž přijala všechna nezbytná opatření za účelem zaručení neexistence případného porušení práva na obhajobu Schneider.

231 Tvzení žalobkyně ostatně nepostačují k prokázání, že analýza hospodářské soutěže na relevantních francouzských sektorových trzích obsažená v rozhodnutí o zahájení fáze II vykazuje stejné nedostatky jako analýzy, které ovlivnily posouzení dopadu spojení na jiné než francouzské vnitrostátní sektorové trhy, obsažené v rozhodnutí o neslučitelnosti a zamítnuté rozsudkem Schneider I.

232 Nesprávnosti analýzy sankcionované rozsudkem Schneider I nemohly mít dopad na posouzení dopadu spojení na francouzské sektorové trhy z důvodu jejich zvláštnosti.

233 Ze znění bodu 413 ve spojení s bodem 415 rozsudku Schneider I vyplývá, že není možno vyvrátit závěr, podle kterého navržená transakce vytvořila nebo posílila na francouzském sektorovém trhu elektrického materiálu nízkého napětí, na kterém byla již každá z oznamujících stran velmi silná, dominantní postavení, v jehož důsledku byla ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení významně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části.

234 V tomto ohledu byly uvedeny jako relevantní podíly na těchto trzích naznačující posílené dominantní postavení entity vytvořené spojením, vysoká úroveň cen elektrického materiálu nízkého napětí na úrovni velkoobdobatelů, zánik tradiční rivality mezi dvěma původními hlavními subjekty, jakož i známost ochranných známek obou partnerů.

235 Je třeba krom toho poznamenat, že postačují vážné pochybnosti ohledně slučitelnosti spojení se společným trhem, aby bylo přijato rozhodnutí o zahájení fáze II na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení, zatímco čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení od Komise vyžaduje důkaz vytvoření nebo posílení dominantního postavení, pokud konstatuje neslučitelnost spojení se společným trhem na základě čl. 8 odst. 3.

236 Není tedy zřejmé, že by Komise posouzením, pro účely splnění povinností vyplývajících z rozsudku Schneider I zbývajících problémů hospodářské soutěže vyplývajících ze spojení pouze na francouzských sektorových trzích, které byly dosud uvedeny jako relevantní, jednala za zjevného a závažného porušení mezí, které jsou uloženy její posuzovací pravomoci.

237 Soud za těchto podmínek nemůže vyhovět argumentaci žalobkyně.

K porušení práva na obhajobu

— Argumenty účastnic řízení

238 Schneider tvrdí, že Komise porušila její právo na obhajobu během nové kontroly spojení v rozsahu, ve kterém neměla možnost seznámit se s výsledky tržních testů provedených Komisí a řádně odpovědět na obtíže, na které mohly poukázat.

239 Komise odpovídá, že přístup účastnic spojení k výsledkům průzkumů trhu, takovým, které byly provedeny v listopadu 2002, není stanoven během fáze kontroly uzavřené rozhodnutím o zahájení fáze II a že takový přístup nemůže vyplývat ze zásady dodržování práva na obhajobu účastnic řízení.

— Závěry Soudu

240 Ačkoliv je vyžadováno dodržování práv na obhajobu před přijetím jakéhokoli rozhodnutí, které může nepříznivě zasáhnout do právního postavení dotčených podniků, není rozhodnutí o zahájení fáze II přijaté po testech relevantního trhu aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení Schneider (výše uvedené usnesení ze dne 31. ledna 2006, *Schneider Electric v. Komise*, bod 76, potvrzené výše uvedeným usnesením ze dne 9. března 2007, *Schneider Electric v. Komise*, bod 72), jehož legalita závisí na dodržení těchto práv.

241 Komise se tedy nemohla dopustit dostatečně závažného porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům, tím, že Schneider neoznámila výsledky tržních testů již ve fázi I řízení o kontrole spojení znovuzahájené po vyhlášení rozsudků *Schneider I* a *Schneider II*.

242 Tvrzení Schneider tedy musí být zamítnuta.

K nesprávné, neloajální a diskriminační analýze nápravných opatření navržených Schneider v listopadu 2002

— Argumenty účastnic řízení

243 Schneider Komisi vytýká, že uvedla existenci vážných pochybností ohledně slučitelnosti spojení se společným trhem ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení, místo aby uplatnila kritérium vytvoření nebo posílení dominantního postavení uvedené čl. 2 odst. 3, na kterém musí být založeno rozhodnutí o neslučitelnosti na základě čl. 8 odst. 3.

244 Schneider Komisi rovněž vytýká, že měla nápravná opatření z listopadu 2002 za nedostatečná, zatímco tato opatření odstranila všechna překrývání aktivit Schneider a Legrand na relevantních trzích prostřednictvím prodeje jedinému nabyvateli samostatných a životaschopných podniků, nabídla významnou škálu výrobků a ochranných známek a usnadnění přístupu k distribuci z důvodu závazků chování Schneider, odstranila jakékoli riziko opírání se ze strany Schneider a omezila seznam potenciálních nabyvatelů na průmyslové subjekty schopné rozvinout převedenou entitu.

245 Strukturální závazky Schneider byly doplněny závazky vztahujícími se ke způsobu chování přijatými Komisí v jiných věcech spojování podniků, usnadňujícími přístup k distribuci a odstraňujícími jakékoli riziko opírání se.

246 Komise v podstatě tvrdí, že zjistila, že nápravná opatření Schneider neumožňovala odstranit všechny problémy hospodářské soutěže identifikované na francouzských

tržích elektrického materiálu nízkého napětí a že kromě právní nejistoty vyplývající z rozsudku odvolacího soudu Versailles byla problematická, co se týče životaschopnosti, samostatnosti a schopnosti převedených entit obnovit skutečnou hospodářskou soutěž. Komise posoudila dopad těchto nápravných opatření na dotčené trhy na základě podílů na trhu, odstranění překrývání, síly převedených ochranných známek a vyjednávací síly Schneider/Legrand s velkoodběrateli.

²⁴⁷ Kromě skutečnosti, že každá věc spojování vyvolává specifické problémy hospodářské soutěže, navržená opatření vztahující se ke způsobu chování měla pouze velmi omezený dopad a přezkum jejich uplatnění by způsoboval významné obtíže s ohledem na velmi významný počet výrobků a distributorů, na které se tyto závazky měly uplatnit.

— Závěry Soudu

²⁴⁸ Soud připomíná, že jak to vyplývá z bodu 48 výše uvedeného usnesení Soudního dvora ze dne 9. března 2007, *Schneider Electric v. Komise*, Komise mohla platně znovuzahájit ve fázi I kontrolu spojení po vynesení rozsudku *Schneider I*.

²⁴⁹ Jelikož se Komise rozhodla znovuzahájit kontrolu spojení v tomto stadiu, mohla pouze uplatnit, za účelem zahájení fáze II kontroly spojení rozhodnutím ze dne 4. prosince 2002, kritérium, uvedené čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení, existence vážných pochybností, pokud jde o slučitelnost spojení se společným trhem.

250 Schneider tedy Komisi neoprávněně vytýká, že neuplatnila kritérium vytvoření nebo posílení dominantního postavení ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení, ze kterého musí Komise vycházet, když přijímá rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení za neslučitelné se společným trhem na základě čl. 8 odst. 3.

251 Pokud jde o schopnost nápravných opatření Schneider vyřešit zbývající problémy hospodářské soutěže identifikované Komisí na francouzských sektorových trzích elektrického materiálu nízkého napětí, je nesporné, že převod činností Legrand navržený Schneider byl ústředním prvkem navrhovaných nápravných opatření.

252 Z toho vyplývá, že zpětvzetí, nařízené Schneider odvolacím soudem ve Versailles, jejích návrhů na zrušení investic týkajících se aktiv Legrand učiněných bez jejího souhlasu přispělo k odůvodnění pochybností, o kterých Komise prohlašuje, že přetržovaly ve vztahu ke slučitelnosti spojení se společným trhem.

253 Navíc s ohledem zejména na sílu, kterou mělo seskupení Schneider/Legrand ve Francii z důvodu své silné přítomnosti ve všech jednotlivých segmentech doplňkových výrobků distribuce elektřiny nízkého napětí, rozdílů tradiční rivality obou účastnic spojení a vlastnictví známých ochranných známek účastnicemi spojení, není zřejmé, že by Komise závažně a zjevně porušila svůj prostor pro uvážení tím, že měla za to, že nápravná opatření Schneider nepostačovala pro odstranění vážných pochybností, pokud jde o slučitelnost spojení se společným trhem.

254 Není tedy prokázáno, že odmítnutí Komise připustit schopnost těchto opatření odstranit vážné pochybnosti, které nadále měla ohledně slučitelnosti spojení se společným trhem, vyplývá, jak to tvrdí Schneider, z nesprávné, neloajální a diskriminační analýzy těchto opatření.

255 Tvrzení Schneider v tomto ohledu musí být tedy zamítnuta.

256 Z předchozích úvah vyplývá, že žádná námitka týkající se celkového chování Komise v průběhu řízení o kontrole spojení nevykazuje dostatečně závažné porušení právního pravidla, jehož předmětem je přiznání práv jednotlivcům.

257 Za těchto podmínek musí být vyloučeno, že by Komisi mohlo být přičteno z důvodu tohoto obecného chování buď zvýšení škody, o které Schneider tvrdí, že ji utrpěla z důvodu dostatečně závažného porušení práva Společenství, kterým je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, nebo způsobení nákladů, které Schneider měla vynaložit v řízení o rozdělení nebo před francouzskými soudy.

258 Pouze okolnost, že Schneider byla zbavena z důvodu neshody mezi oznámením námitek ze dne 3. srpna 2001 a rozhodnutím o neslučitelnosti možnosti předložit nápravná opatření schopná vyřešit problém opírání se jejího postavení o postavení Legrand na relevantních francouzských sektorových trzích, tedy zakládá právo žalobkyně získat náhradu škod, které utrpěla v důsledku tohoto zaviněného chování.

259 Soudu tedy přísluší přezkoumat, zda vada obsažená v rozhodnutí o neslučitelnosti, která je pochybením, jež může založit mimosmluvní odpovědnost Společenství, může být považována za vykazující dostatečně přímou příčinnou souvislost se škodou uplatněnou na tomto základě.

K namítanému vztahu příčinné souvislosti mezi dostatečně závažným porušením práva Společenství, kterým je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, a škodou uplatněnou na tomto základě

Ke ztrátě hodnoty aktiv Legrand vlastněných Schneider

260 Škoda, kterou Schneider uplatňuje, je odvozena z finanční ztráty, kterou žalobkyni způsobila povinnost prodat aktiva Legrand za cenu nižší, než je ziskala.

261 Rozhodnutí o rozdělení, protiprávní v rozsahu, ve kterém bylo prováděcím opatřením rozhodnutí o neslučitelnosti, které je rovněž protiprávní, totiž Schneider stanovilo lhůtu pro prodej aktiv Legrand tím, že jí zakázalo jakýkoliv oddělený prodej některých z těchto aktiv.

262 Jestliže tedy Schneider ve lhůtě stanovené Komisí rozhodnutím, kterému chyběl právní základ, nemohla prodat aktiva, kterých jí bylo uloženo se zbavit bez utrpění ztrát z důvodu poklesu hodnoty uvedených aktiv ode dne jejich získání do dne

jejich uloženého prodeje, je nutno konstatovat, že tyto ztráty jsou přímo způsobeny povinností splnit povinnosti vyplývající z protiprávního rozhodnutí, ať jsou ostatně důvody, kvůli kterým dotčená aktiva ztratila hodnotu během dotyčného časového úseku, jakékoliv.

263 Pro vymezení škody přičitatelné zaviněnému jednání orgánu Společenství je však nicméně na místě zohlednit účinky nesplnění povinnosti, které zakládá odpovědnost, a nikoliv účinky aktu, ze kterého vychází, pokud orgán mohl nebo musel přijmout akt s tímž účinkem bez porušení právní normy.

264 Jinak řečeno, analýza příčinné souvislosti nemůže vycházet z nesprávného předpokladu, podle kterého by v případě neexistence protiprávního aktu orgán nejednal nebo by přijal akt opačného znění, což by z jeho strany rovněž mohlo být protiprávním chováním, ale musí provést srovnání mezi situací způsobenou zaviněným jednáním pro dotčenou třetí osobu a situací, která by pro ni vyplynula z chování orgánu dodržujícího právní normu.

265 V případě, ve kterém by protiprávní okolnost odůvodňující návrh na náhradu škody byla součástí rozhodnutí, jehož účinkem je zamítnout žadateli povolení nebo jiné pro něj příznivé opatření, nelze mít pro účely analýzy účinků zavinění a srovnání mezi skutečnou situací a obnovenou legální situací za to, že v případě neexistence zjištěné vady by žadatel nezbytně získal povolení nebo jiné pro něj příznivé opatření, které požadoval.

266 Stejně je třeba, v případě existence porušení práva na obhajobu ovlivňujícího rozhodnutí, kterým se spojení podniků prohlašuje za neslučitelné se společným trhem,

nikoliv vyžadovat, aby v případě neexistence tohoto porušení bylo oznámené spojení prohlášeno explicitně či implicitně za slučitelné, ale posoudit dopad, který zjištěná vada mohla mít na smysl rozhodnutí.

267 Újma přičitatelná v projednávaném případě Společenství tedy nemůže být odvozena ze srovnání mezi situací vytvořenou rozhodnutím o neslučitelnosti a situací charakterizovanou výslovným nebo konkludentním povolením spojení, kromě případu, ve kterém by soud Společenství byl schopen konstatovat, že Komise prohlásila neslučitelnost v přímém a jistém důsledku uznaného porušení jejích právních povinností.

268 Je tedy na místě pro rozhodnutí o existenci dostačující příčinné souvislosti mezi zjištěným nesplněním povinnosti a namítanou škodou posoudit dopad vady zjištěné v rozsudku Schneider I na další průběh řízení o kontrole spojení.

269 V tomto ohledu, i když z rozsudku Schneider I vyplývá, že účinkem dostatečně závažného porušení práva na obhajobu Schneider byla protiprávnost rozhodnutí o neslučitelnosti, z toho však nevyplývá, že v případě nedostatku takového porušení mělo být spojení prohlášeno za slučitelné se společným trhem.

270 Rozsudek Schneider totiž ve svém bodě 465 uvedl, že Komise měla na základě prováděcích opatření, které vyžadovalo v souladu s článkem 233 ES zrušení rozhodnutí o neslučitelnosti z důvodu této protiprávnosti (viz rozsudek Schneider I, body 462 a 463), Schneider umožnit užitečně uplatnit svou obranu vůči námitkám, které Komise uvedla ohledně každého z francouzských sektorových trhů elektrického materiálu nízkého napětí ovlivněných spojení, a popřípadě navrhnout nápravná opatření, která by byla schopná na něj reagovat tak, aby bylo po kontrole spojení případně dosaženo rozhodnutí konstatující slučitelnost spojení.

271 Jak to sama Schneider připustila ve své replice, hospodářská analýza dopadu spojení na francouzské sektorové trhy uvedená v rozhodnutí o neslučitelnosti nebyla rozsudkem Schneider I prohlášena za neplatnou.

272 Komise na základě opatření pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku Schneider I byla tedy povinna znovu zahájit kontrolu spojení, aniž by vyloučila, že by mohlo být prohlášeno za slučitelné se společným trhem, a za tímto účelem vyslechnout žalobkyni ohledně námitky opírání se a zohlednit případná nápravná opatření, která mohla být navržena Schneider a Legrand pro vyřešení problémů slučitelnosti, které vyvolávalo vzájemné opírání se jejich postavení na relevantních francouzských sektorových trzích.

273 Komise tedy neměla při splnění povinností vyplývajících z rozsudku Schneider I žádnou procesní povinnost prohlásit spojení za slučitelné se společným trhem.

274 Krom toho musí být zamítnuta teze uvedená žalobkyní na jednání, podle které existuje domněnka slučitelnosti oznámeného spojení se společným trhem.

275 Podle judikatury Společenství nařízení nestanoví jakoukoliv domněnku slučitelnosti oznámeného spojení se společným trhem a Komisi v každém případě náleží, aby si vytvořila jasný názor o této slučitelnosti a podle toho rozhodla (rozsudek Soudu ze dne 14. prosince 2005, General Electric v. Komise, T-210/01, Sb. rozh. s. II-5575, bod 61).

- 276 Spojení je jistě konkludentně považováno za slučitelné se společným trhem, jestliže Komise zejména nepřijala rozhodnutí o zahájení fáze II ve lhůtě jednoho měsíce stanovené čl. 10 odst. 1 nařízení ani nerozhodla ohledně slučitelnosti spojení se společným trhem ve lhůtě čtyř měsíců stanovené čl. 10 odst. 3.
- 277 Každopádně je však nesporné, že žádná z těchto dvou domněnek nebyla v projednávaném případě prokázána, neboť Komise náležitě ukončila ve lhůtách obě dvě fáze kontroly slučitelnosti spojení přijetím aktů stanovených relevantními ustanoveními nařízení.
- 278 Vada zjištěná v rozhodnutí o neslučitelnosti tedy Schneider nezavazovala žádné právo na explicitní nebo implicitní rozhodnutí o slučitelnosti spojení, které by odůvodňovalo, aby všechny finanční důsledky zbavení tohoto nároku, a zejména důsledky vyplývající z povinnosti prodat aktiva Legrand byly považovány za škodu přičitatelnou Společenství.
- 279 Z toho vyplývá, že Schneider nemůže platně tvrdit, že utrpěla z důvodu vady, kterou bylo stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, škodu rovnající se celkové ztrátě hodnoty aktiv Legrand jí vlastněných k 10. říjnu 2001, tedy částce obsažené mezi 2,483 a 3,326 miliardami eur v případě nedostatku dostatečně přímé příčinné souvislosti mezi touto újmou a porušením zakládajícím odpovědnost Společenství.
- 280 Ačkoliv žalobkyně nemá nárok na uznání slučitelnosti spojení, mohla mít jistě vážnou naději na dosažení příznivého rozhodnutí, možnost, jejíž neposkytnutí by představovalo určitou a nahraditelnou škodu.

281 Nemůže být totiž vyloučeno, že by žalobkyně, prostřednictvím svého vyjádření k výtce opírání se a návrhů na zrušení investic schopných snížit nebo vyvážit vzhledem k této výtce protisoutěžní dopad zamýšleného spojení, mohla Komisi donutit k tomu aby konstatovala, pod sankcí nesprávného posouzení, slučitelnost spojení se společným trhem.

282 Nicméně, jak to ostatně uvádí znalecký posudek předložený Schneider ohledně určení tvrzené škody, je obtížné určit povahu a částku zrušení investic, které by byly nezbytné pro slučitelnost spojení se společným trhem a dosažení souhlasu Komise ohledně jeho uskutečnění. Je ještě obtížnější určit dopad prodeje a převodů na celkovou hodnotu aktiv vlastněných žalujícím podnikem, ke kterému by tato nápravná opatření vedla.

283 Z toho vyplývá, že posouzení změn hospodářských parametrů, které by nezbytně doprovázely případné rozhodnutí o slučitelnosti, je příliš nejisté, aby mohlo být předmětem užitečného srovnání se situací vyplývající z rozhodnutí o neslučitelnosti. Za předpokladu, že by Schneider ztratila skutečnou možnost moci dosáhnout rozhodnutí o slučitelnosti, je naplnění této naděje spojeno s příliš nahodilými parametry, aby mohlo být předmětem přesvědčivé kvantifikace.

284 Je třeba v tomto ohledu uvést, že se jednak prodej aktiv Legrand mohl ukázat jako neuskutečnitelný z důvodů vnitrostátního práva a že je jednak nemožné rozhodnout, zda by prodej aktiv Schneider v rozsahu dostačujícím pro kompenzování účinku opírání se jejího postavení o postavení Legrand neodstranil veškerý zájem na spojení pro žalující podnik.

285 V důsledku toho nelze uvažovat o náhradě škody utrpěné Schneider z důvodu odnětí vážné možnosti moci si ponechat aktiva Legrand.

286 Je nutno mít za to, že neexistuje dostatečně úzká příčinná souvislost mezi protiprávností, jíž se Komise dopustila, a odnětím možnosti dosáhnout případného rozhodnutí o slučitelnosti spojení, aby mohla být založena odpovědnost Společenství z důvodu povinnosti uložené Schneider prodat svá aktiva v Legrand, a tedy ani aby byla připuštěna jako přičitatelná Společenství újma rovnající se celkové ztrátě hodnoty, kterou tato aktiva utrpěla od jejich získání Schneider do jejich následného prodeje.

287 Schneider ze stejných důvodů nadto neopodstatněně tvrdí, že protiprávní rozhodnutí o neslučitelnosti jí znemožnilo uskutečnit očekávané synergie spojení, a znemožnilo tedy její průmyslovou strategii, a že jí způsobilo újmu na „image“ negativním dopadem, který by mělo na pověst žalobkyně.

288 Existuje naopak dostatečně úzká příčinná souvislost pro vznik nároku na náhradu škody mezi protiprávním jednáním a dvěma složkami škody utrpěné žalobkyní. První odpovídá nákladům vynaloženým podnikem na účast na znovuzahájeném řízení o kontrole spojení po zrušení, o kterých bylo rozhodnuto soudem dne 22. října 2002. Druhá odpovídá snížení kupní ceny, které musela Schneider poskytnout nabyvateli aktiv Legrand, aby dosáhla odkladu tohoto prodeje k takovému dni, aby se soudní řízení právě probíhající před soudem Společenství nestala bezpředmětnými před ukončením řízení.

K honorářům, správním a soudním nákladům vynaloženým Schneider

289 Co se týče nákladů vynaložených Schneider z titulu honorářů zmocněnce *ad hoc*, je třeba uvést, že jmenování zmocněnce má právní základ v ustanoveních článku 7 nařízení, který podniku, který se stal vlastníkem aktiv jiné společnosti uskutečněním veřejné nabídky, jako je tomu v tomto případě, ukládá před tím, než Komise rozhodne o slučitelnosti oznámeného spojení, v souladu s ustanovením odchylky čl. 7 odst. 3, vykonávat svá hlasovací práva spojená s účastí vyplývající z této veřejné nabídky pouze na základě povolení uděleného Komisí podle čl. 7 odst. 4.

290 Komise tedy správně na základě tohoto ustanovení dne 4. prosince 2001 udělila Schneider na její žádost povolení vykonávat hlasovací práva spojená s její účastí v Legrand prostřednictvím zmocněnce jmenovaného Schneider za podmínek stanovených mandátní smlouvou schválenou Komisí.

291 Schneider tedy neopodstatněně v bodě 149 žaloby tvrdí, že zásah zmocněnce byl vyžádán přijetím rozhodnutí o neslučitelnosti, a v bodě 252 repliky, že pokud by spojení nebylo neoprávněně zakázáno dne 10. října 2001, Schneider by nikdy nemusela povolát zmocněnce pro výkon svých práv na valné hromadě Legrand v prosinci 2001, neboť se rozumí, že k tomuto dni by přímo vykonávala výlučnou kontrolu.

292 Jak totiž již bylo konstatováno, zrušení rozhodnutí o neslučitelnosti s sebou nenese automaticky konstatování slučitelnosti spojení se společným trhem, neboť na fran-

couzských sektorových trzích elektrického materiálu nízkého napětí přetrvávaly zbývající problémy hospodářské soutěže způsobené spojením.

293 Co se týče nákladů na konzultaci právních, daňových a bankovních poradců a ostatních správních nákladů vynaložených za účelem provedení rozdělení za podmínek uložených Komisí, nemohou být rovněž uznány jako důsledek protiprávnosti, které se Komise dopustila přijetím rozhodnutí o neslučitelnosti.

294 Z protiprávnosti rozhodnutí o neslučitelnosti, a tedy rozhodnutí o rozdělení totiž jednak nevyplyvá, jak to již bylo uvedeno, že spojení mělo být uznáno za slučitelné, ani že podniky mohly být nadále entitou vytvořenou spojením. Nelze tedy předpokládat, že správní náklady běžně vynaložené Schneider za účelem uskutečnění rozdělení aktiv by neměly být nesený žalobkyní, kdyby orgán přijal legální rozhodnutí.

295 Pokud jednak Schneider tvrdí, že musela vynaložit nezvyklé náklady z důvodu chybných podmínek rozdělení, které jí byly uloženy rozhodnutím o rozdělení a z důvodu zjevné neústupnosti Komise v tomto ohledu, tento prvek namítané škody se váže nikoliv k porušení práva na obhajobu konstatovaného v rozsudku Schneider I, ale k samostatným námitkám, které nebyly uvedeny v tomto rozsudku z titulu dostatečně závažných porušení pro založení práva na odškodnění.

296 Co se týče nákladů vynaložených za účelem vnitrostátního soudního řízení zahájeného Legrand, postačuje konstatovat, že sama žalobkyně má za to, že byly způsobeny nikoliv protiprávním rozhodnutím o neslučitelnosti, ale údajným postojem

Komise spočívajícím ve využití napětí mezi účastníky spojení, které nebylo v tomto rozsudku uvedeno jako námitka, na jejímž základě měla být založena odpovědnost Společenství.

²⁹⁷ Náklady vynaložené za účelem přezkumného řízení náležejícího soudu Společenství musí být považovány za pokryté rozhodnutími přijatými ohledně nákladů řízení na základě konkrétních procesních pravidel použitelných na tento druh nákladů v rozhodnutích, kterými se ukončuje řízení, a ve zvláštních řízeních stanovených pro případ zpochybnění výše nákladů řízení (viz v projednávaném případě výše uvedená usnesení ze dne 29. října 2004, *Schneider Electric v. Komise*, T-310/01 DEP a T-77/02 DEP). Tato řízení vylučují požadování stejných částek nebo částek vynaložených za stejným účelem v rámci žaloby uplatňující mimosmluvní odpovědnost Společenství, včetně ze strany osob, které vzhledem k tomu, že neměly úspěch ve věci, musely nést břemeno nákladů řízení, jako je tomu v případě *Schneider* ve věcech T-48/03 a C-188/06 P.

²⁹⁸ Konečně co se týče nákladů na konzultaci, honoráře a správní poplatky různé povahy vynaložené *Schneider* za účelem účasti na znovuzahájeném řízení o kontrole spojení vyžadovaném rozsudky *Schneider I* a *Schneider II*, je třeba naopak připustit, že se váží k zaviněnému chování orgánu přímým a jistým vztahem příčinné souvislosti.

²⁹⁹ Vzhledem k tomu, že Komise opomenula formulovat v oznámení námitek ze dne 3. srpna 2001 problém hospodářské soutěže, na kterém se zakládá rozhodnutí o neslučitelnosti, žalobkyně byla zbavena možnosti vyjádřit se v tomto ohledu a nabídnout vhodná protiopatření, což byla okolnost, která odůvodnila zrušení dotčného rozhodnutí. Toto zrušení uložilo znovuzahájení řízení určeného konkrétně

k umožnění žalobkyni být vyslechnuta ohledně sporných námitek a předložit popřípadě návrhy opatření určených k nápravě účinků spojení v tomto bodě, neboť jí mělo být umožněno učinit tak předtím, než se Komise vyjádří ohledně slučitelnosti spojení se společným trhem.

300 Náklady žalobkyně způsobené její účastí na správním řízení o kontrole znovuzahájené v důsledku rozsudků Schneider I a Schneider II nemusely být vynaloženy, kdyby Komise neprodleně přijala rozhodnutí dodržující právo na obhajobu, které by nemuselo být zrušeno z tohoto důvodu a které mohlo definitivně ukončit řízení o kontrole buď prohlášením spojení za slučitelné, nebo jeho prohlášením za neslučitelné.

301 Jistě kdyby námitka opírání se byla uvedena v oznámení námitek ze dne 3. srpna 2001, Schneider by se k ní musela vyjádřit a popřípadě připravit vhodná nápravná opatření před přijetím rozhodnutí Komise o slučitelnosti spojení, jak to musela učinit po zrušení tohoto rozhodnutí a následném znovuzahájení řízení o kontrole spojení. Avšak může být obtížně zpochybněno, že znovuzahájení správního řízení na nových právních základech, přerušeno již dvanáct měsíců, představovalo pro osobu, na kterou se regulační orgán obrací, břemeno nesrovnatelně vyšší než to, které by představovala odpověď podniku a jeho poradců již se plně účastnících schůzí a komunikace s příslušnými službami Komise.

302 Z toho vyplývá, že náklady způsobené Schneider její účastí na řízení o kontrole spojení znovuzahájeného po vyhlášení rozsudků Schneider I a Schneider II jsou spojeny dostatečnou příčinnou souvislostí se zaviněným chováním orgánu pro vznik nároku na náhradu škody.

Ke snížení ceny převodu Legrand na Wendel-KKR pro umožnění odkladu účinnosti převodu

303 Soudu přísluší přezkoumat, zda protiprávnost, kterou je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, neměla za následek snížení hodnoty, na kterou byla ohodnocena aktiva vlastněná Schneider v kapitálu Legrand ve smlouvě o převodu uzavřené s Wendel-KKR.

304 Je nesporné, že závazek vyjednávání za účelem prodeje Legrand a uzavření smlouvy o prodeji Schneider a Wendel-KKR, dne 26. července 2002 přímo vyplývaly z rozhodnutí o neslučitelnosti ze dne 10. října 2001, které, i když bylo protiprávní, mělo nicméně všechny své právní účinky až do svého zrušení rozsudkem Schneider I vyhlášeným dne 22. října 2002.

305 Schneider byla z důvodu tohoto rozhodnutí nucena navázat a uzavřít s Wendel-KKR jednání za účelem prodeje svých aktiv v Legrand před samotným vyhlášením rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o její žalobě na neplatnost směřující proti tomuto rozhodnutí, ledaže by se později vystavila povinnosti, v případě zamítajícího rozsudku, zahájit a uzavřít jednání o prodeji za podmínek od počátku nepříznivých ochraně jejích zájmů, neboť by musela být ukončena ve velmi krátké lhůtě s ohledem na mezní datum pro rozdělení stanovené na 5. únor 2003 a nejistý charakter poskytnutí Komisí nového prodloužení této lhůty.

306 Z toho vyplývá, že Schneider byla zároveň existencí rozhodnutí o neslučitelnosti nucena stanovit ve smlouvě o prodeji uzavřené dne 26. července 2002 kupní cenu převodu Legrand a zajistit si ostatně možnost odložit skutečný výkon tohoto prodeje až do 10. prosince 2002.

307 Toto datum bylo totiž dostatečně pozdější než předpokládané datum vyhlášení rozsudku Schneider I, ke kterému mělo dojít ve zrychleném řízení, aby bylo Schneider umožněno získat potvrzení, v případě zamítnutí její žaloby na neplatnost, legality sporného rozhodnutí, nebo se ujistit, v opačném případě zrušení, ke kterému později došlo, o možnosti dosáhnout ještě nové kontroly spojení Komisí prostřednictvím navržení nových nápravných opatření s výhledem přijetí konečného rozhodnutí legálně rozhodujícího o slučitelnosti spojení se společným trhem.

308 Schneider byla z důvodu existence dvou protiprávností v rozhodnutí o neslučitelnosti, které se Schneider mohly jevit jako zjevné, a při legitimní snaze získat legální rozhodnutí o slučitelnosti spojení nucena zároveň sjednat a uzavřít dne 26. července 2002 smlouvu o prodeji Legrand a odložit lhůtu skutečného provedení tohoto prodeje až do 10. prosince 2002.

309 Ze spisu ostatně nevyplývá, že smlouva o převodu mohla být podepsána po 26. červenci 2002, i když se sporné rozhodnutí Schneider nejevilo jako stížené zjevnými protiprávnostmi, které žalobkyně hodlala nechat sankcionovat Soudem.

310 Je totiž třeba od 10. října 2001 zohlednit nezkratitelné lhůty nezbytné k pojetí a zavedení komplexních finančních mechanismů doprovázejících prodej aktiv v rozsahu Legrand, jak to ukazují snahy vynaložené Schneider pro získání od Komise prodloužení původní šestiměsíční lhůty rozdělení.

311 Tato povinnost odložit skutečné provedení prodeje Legrand, vycházející z legitimní snahy Schneider o legální rozhodnutí o slučitelnosti spojení se společným

trhem, nutně vedlo žalobkyni k poskytnutí Wendel-KKR snížení kupní ceny Legrand vzhledem k ceně, kterou by účastnice řízení získala v případě pevně stanoveného prodeje, ke kterému by došlo v případě neexistence rozhodnutí o neslučitelnosti jevícího se již od počátku jako stížené dvěma zjevnými protiprávnostmi.

312 Musí být totiž připuštěno, že odložení skutečného prodeje aktiv Legrand na 10. prosince 2002 vedlo k přiznání Wendel-KKR odměny za riziko znehodnocení aktiv Legrand, kterému se Wendel-KKR vystavila tím, že souhlasila s takovým odkladem, byť z důvodu případné nepříznivé změny ceny průmyslových cenných papírů v období ode dne podepsání kupní smlouvy do mezního data, na kterém se smluvní strany dohodly pro skutečné provedení prodeje.

313 V tomto ohledu je třeba uvést, že znalecký posudek předložený v příloze 29 k žalobě uvádí konkrétně ztrátu příležitosti utrpěnou Schneider v rozsahu, ve kterém nemohla zvolit den prodeje Legrand.

314 Toto protiplnění ve formě snížení ceny prodeje se jeví nezávislé na odškodnění za výpověď smlouvy obsažené v kupní smlouvě, která odpovídá ceně, kterou měla Schneider zaplatit v případě svého odstoupení od prodeje.

315 Za těchto podmínek musí být porušení práva na obhajobu, kterým je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, nahlíženo jako pojící se dostatečně přímou vazbou k odložení mezního data uskutečnění prodeje Legrand na 10. prosince 2002 v kupní smlouvě,

v rozsahu, ve kterém byl tento odklad nezbytný pro umožnění Schneider užitečně vykonat právo každého účastníka správního řízení získat legální rozhodnutí, kterým se rozhoduje o slučitelnosti řádně oznámeného spojení se společným trhem, a případně moci být vyslechnut v řízení, které mu poskytuje požadované záruky.

316 Závažné porušení práva Společenství uvedené Soudem musí být tedy nahlíženo jako pojící se rovněž dostatečně přímou příčinnou souvislostí ke škodě utrpěné Schneider z důvodu snížení kupní ceny Legrand vlastního odkladu skutečného prodeje Wendel-KKR.

317 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že dostatečně závažné porušení práva Společenství, kterým je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, musí být nahlíženo jako pojící se dostatečně přímým vztahem příčinné souvislosti jednak k nákladům způsobeným Schneider její účastí na správním řízení o kontrole spojení znovuzahájeném po vyhlášení rozsudků Schneider I a Schneider II, a jednak ke snížení ceny prodeje aktiv Legrand poskytnutému Wendel-KKR pro získání odkladu mezního data prodeje.

Ke dvěma složkám škody a jejich posouzení

318 Je třeba připomenout, že Soud usnesením ze dne 11. prosince 2003 přijal organizační procesní opatření, kterými se diskuse omezila na zásadu založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství a na metodu ohodnocení škody.

319 Co se týče nákladů vynaložených Schneider z důvodu její účasti na znovuzahájeném řízení o kontrole spojení, je třeba uvést, že žalobkyně vynaložila na správní řízení o rozdělení, žaloby T-310/01, T-77/02 a T-77/02 R, a konečně na znovuzahájené řízení o kontrole spojení náklady, jejichž celkové posouzení uvádí v bodě 150 své žaloby.

320 Pro vymezení částky, v jejíž výši má Komise odškodnit Schneider za náklady znovuzahájeného řízení o kontrole, bude tedy třeba odečíst od celkových nákladů uvedených v předchozím bodě celkové náklady vynaložené Schneider ve věcech T-310/01, T-77/02 a T-77/02 R, náklady uvedené v bodě 293 výše a konečně náklady, které by Schneider nezbytně vynaložila na opatření nápravy opírání se, která by každopádně navrhla před přijetím rozhodnutí o neslučitelnosti, pokud by bylo přijato za dodržení práva na obhajobu.

321 Náleží účastníkům řízení, aby buď Soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne vydání tohoto rozsudku předložili částku této škody, na které se společně dohodnou dle podmínek výpočtu uvedených v předchozím bodě, nebo předložili Soudu v téže lhůtě své číselné návrhy.

322 Škoda tvořená snížením kupní ceny Legrand Wendel-KKR, způsobená odkladem skutečného provedení prodeje Legrand nabyvateli až do 10. prosince 2002, je rovna rozdílu existujícímu mezi kupní cenou Legrand, která byla v projednávaném případě účastníky řízení smluvna, a cenou, kterou Schneider mohla získat od nabyvatele, pokud by po ukončení prvního řízení o kontrole spojení dne 10. října 2001 měla k dispozici legální rozhodnutí o slučitelnosti spojení.

323 Je tedy třeba uložit Společenství nahradit určitou a vyčíslitelnou škodu utrpěnou na tomto základě žalobkyní.

324 Za účelem posouzení částky škody utrpěné žalobkyní z důvodu snížení kupní ceny Legrand, kterou žalobkyně musela poskytnout Wendel-KKR za odklad lhůty skutečného provedení prodeje Legrand nabyvateli na 10. prosinec 2002, je namístě nařídít znalecký posudek v souladu s čl. 65 písm. d), čl. 66 odst. 1 a článkem 70 jednacího řádu, po slyšení účastníků řízení a poté, co budou vyzváni, aby se vyjádřili k volbě znalce.

325 Znalci bude za tímto účelem předána ověřená kopie kupní smlouvy ze dne 26. července 2002 a znaleckého posudku ze dne 1. října 2003 týkajícího se vymezení škody namítané Schneider, uvedené v příloze 8 a v příloze 29 žaloby.

K přispění Schneider ke vzniku její škody

Argumenty účastnic řízení

326 Komise má za to, že Schneider zvolila vysoce riskantní právní cestu vzhledem ke kontrole spojování podniků Společenství, zatímco francouzské právo jí nabízelo možnosti přiblížení se s Legrand podléhající oznámení Komisi, aniž by musela učinit veřejnou nabídku výměny akcií.

327 Schneider odpovídá, že zvolená cesta byla jediná možná, pod hrozbou zásahu do hospodářských účinků a bezpečnosti spojení, a že nic nenaznačovalo zásadní námitku, kterou jí vyjádřila Komise, ani porušení jejích práv na obhajobu, ke kterému došlo.

Závěry Soudu

328 Je nesporné, že Schneider se stala nabyvatelem akcií Legrand prostřednictvím veřejné nabídky výměny akcií uplatněním odchylky uvedené čl. 7 odst. 3 nařízení ze zásady odkladného účinku spojení vyplývajícího z ustanovení nařízení.

329 I když Schneider tím, že takto získala ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení legálně jak z pohledu francouzského práva, tak práva Společenství hospodářské soutěže kontrolu Legrand, nenesla o to méně riziko, že kontrola spojení povede po uplynutí lhůt stanovených nařízením k rozhodnutí konstatujícímu neslučitelnost právně bezvadného spojení se společným trhem a odpovídající povinnosti přistoupit k rozdělení aktiv podniků již spojených.

330 Schneider však s ohledem na rozsah uskutečněné fúze a významné posílení hospodářské síly ve prospěch obou jediných dominantních subjektů přítomných na francouzských sektorových trzích elektrického materiálu nízkého napětí, k němuž fúze vedla, nemohla nevědět, že uskutečněné spojení přinejmenším může vytvořit nebo posílit dominantní postavení na podstatné části společného trhu, a že z tohoto důvodu bude Komisi zakázáno na základě čl. 2 odst. 3 nařízení.

Síla účastnic spojení na francouzských sektorových trzích a posílení postavení obou dvou následných partnerů po spojení totiž vyplývala z příloh 7 až 17 návrhu formuláře CO ze dne 12. prosince 2000, které již nemají důvěrný charakter (usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudu ze dne 21. února 2006, vynesené v projednávané věci, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 25) a ve kterých oznamující strany uvedly podíly hlavních subjektů sektoru, vyjádřené v procentech, na francouzských sektorových trzích v roce 1999 následujícím způsobem:

Segmenty	Schneider	Cible	Hager	Siemens	ABB
Segment 1 Obecné panelové rozváděče	32	-	-	2	2
Segment 2 Distribuční panelové rozváděče	30	7	2	0	1
Segment 3 Nosiče kabelů	-	-	4	-	-
Segment 4 Koncové panelové rozváděče	32	15	15	0,1	1
Segment 5 Ultra-terminální zařízení	9	67	3	-	-
Segment 5.A.1 Zásuvky a vypínače	6	87	-	-	-
Segment 5.A.2 Kontrolní systémy	-	-	-	-	-
Segment 5.A.3 Bezpečnostní systémy	-	-	-	-	-
Segment 5.A.4 Komunikační sítě	-	-	-	-	-
Segment 5.B Instalační systémy	31	66	-	-	-
Segment 5.C Kabelovody	-	38	10	-	-

332 Z toho vyplývá, že sama Schneider přispěla ke vzniku své vlastní škody tím, že nesla skutečné riziko prohlášení o neslučitelnosti *a posteriori* právně bezvadného spojení, a tedy možnost nuceného zpětného prodeje získaných aktiv (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 7. listopadu 1985, Adams v. Komise, 145/83, Recueil, s. 3539, bod 54).

333 Tato úvaha se však neuplatní na škodu způsobenou Schneider její účastí na znovu zahájení správním řízení o kontrole spojení, neboť tato účast je nezávislá na dni uskutečnění spojení.

334 Za těchto podmínek budou náležitě posouzeny údaje projednávané věci uznáním žalobkyně odpovědné ve výši třetiny nahraditelné škody, kterou utrpěla z důvodu snížení kupní ceny poskytnutého Wendel-KKR.

335 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že je namístě uložit Komisi, aby nahradila způsobem definovaným výše jednak náklady způsobené Schneider její účastí na řízení o kontrole spojení znovuzahájeného po vyhlášení rozsudků Schneider I a Schneider II, a jednak dvě třetiny škody utrpěné Schneider z důvodu snížení kupní ceny Legrand poskytnutého Wendel-KKR.

K úrokům

Argumenty účastnic řízení

336 Schneider navrhuje, aby jí byly přiznány úroky ve výši roční úrokové sazby 4 %, které vzniknou na základě částky přiznaného odškodnění ode dne vzniku škody dne

4. prosince 2002, dne rozhodnutí o zahájení fáze II, až do vyhlášení rozsudku, kterým se ukončuje toto řízení.

337 Sazba 4 % by měla být rovněž uplatněna na výpočet úroků z prodlení vzniklých z částky odškodnění přiznané od vyhlášení tohoto rozsudku.

338 Komise tvrdí, že Schneider neprokázala, že byla obětí výjimečné situace zakládající nárok na přiznání náhrady úroků. Částka odškodnění by mohla nanejvýš vést k úrokům z prodlení ode dne vyhlášení rozsudku.

339 Komise si ostatně vyhrazuje právo zpochybnit přehnanou výši 4 % požadovanou žalobkyní.

Závěry Soudu

340 Soud uvádí, že, jak to vyplývá z obecných zásad společných právním řádům členských států, na které odkazuje čl. 288 druhý pododstavec ES, návrh na zaplacení úroků je obecně přípustný v rámci žaloby na náhradu škody (výše uvedený rozsudek Dumortier Frères a další v. Rada, bod 25).

341 Cílem náhrady škody utrpěné subjektem veřejné správy z důvodu protiprávního chování orgánů Společenství je obnovit, pokud je to možné, hodnotu majetku poškozeného.

342 V důsledku toho pokud jsou, jako je tomu v projednávaném případě, splněny podmínky mimosmluvní odpovědnosti Společenství, nemůže soud Společenství nezohlednit nepříznivé důsledky vyplývající z časového úseku, který uplynul mezi vznikem škodné události, tedy 10. prosincem 2002, dnem skutečného provedení prodeje Legrand Wendel-KKR, a dnem zaplacení náhrady škody v rozsahu, v němž je namíste přihlídnout k měnovému znehodnocení (rozsudek Soudního dvora ze dne 3. února 1994, Grifoni v. ESAE, C-308/87, Recueil, s. I-341, bod 40, a rozsudek Soudu ze dne 13. července 2005, Camar v. Rada a Komise, T-260/97, Sb. rozh. s. II-2741, bod 138).

343 Pokud jde o datum, k němuž má být výpočet úpravy s ohledem na měnovou inflaci ukončen, musí odpovídat dni vyhlášení rozsudku, který stanovil povinnost nahradit škodu (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. května 1992, Mulder a další v. Rada a Komise, C-104/89 a C-37/90, Recueil, s. I-3061, bod 35, a výše uvedený rozsudek Camar v. Rada a Komise, body 142 a 143).

344 Nicméně v rozsahu, ve kterém pohledávka týkající se náhrady škody není ke dni vyhlášení uvedeného rozsudku ani určitá, pokud jde o její částku, ani vymezitelná na základě prokázaných objektivních skutečností, nemohou úroky z prodlení plynout od tohoto dne, ale pouze v případě prodlení a až do úplného zaplacení, ode dne vyhlášení rozsudku, kterým se rozhoduje o zaplacení utrpěné škody.

345 Z toho vyplývá, že částka odškodnění dlužného žalobkyni od 10. prosince 2002 musí být přehodnocena až do dne vyhlášení rozsudku, kterým se rozhoduje o zaplacení náhrady škody, poté zvýšena o úroky z prodlení od posledně uvedeného data a až do úplného zaplacení.

346 Použitelná výše úroků se vypočítá na základě sazeb stanovených Evropskou centrální bankou pro hlavní refinancující operace, postupně použitelných během každého z těchto dvou dotčených období, zvýšených o dva body, pokud nebude vyšší než 4 % požadovaná žalobkyní v jejích návrhových žádáních (rozsudek Mulder a další v. Rada a Komise, bod 342, bod 35).

K návrhu na zvýšení náhrady škody o částku vnitrostátní daně

Argumentace účastnic řízení

347 Schneider požaduje zvýšení přiznané náhrady škody o výši daně, kterou bude muset odvést z částky této náhrady.

348 Komise odpovídá, že v případě nedostatku základu daně nelze připustit náhradu nákladů daňové povahy, na které se již nevztahuje metodologie kritérií výpočtu škody, ale jejich přezkum ve věci samé.

Závěry Soudu

349 Soud má za to, že přiznaná náhrada škody nemůže být zvýšena o vnitrostátní zdanění, ke kterému by mohlo dojít v budoucnu z její částky.

350 Je třeba uvést, že podle znaleckého posudku předloženého Schneider v příloze 29 k její žalobě není jisté, že náhrada škody přiznaná Soudem povede ke zdanění.

351 Návrh na zvýšení každopádně musí být kvalifikován jako předčasný z důvodu neuvedení jak částky přiznané náhrady škody, tak daňové sazby, která bude popřípadě uplatněna při jejím výběru vnitrostátním daňovým úřadem.

352 Je tedy každopádně namístě zamítnout návrh na zvýšení náhrady škody o částku vnitrostátní daně, které by mohla podléhat.

Z těchto důvodů

Soud (čtvrtý rozšířený senát)

po poradě

rozhodl takto:

- 1) Evropskému společenství se ukládá náhrada jednak nákladů vynaložených Schneider Electric SA na účast na znovu zahájeném řízení o kontrole spojení, ke kterému došlo po vyhlášení rozsudků Soudu ze dne 22. října 2002, Schneider Electric v. Komise (T-310/01 a T-77/02), a jednak dvou třetin škody utrpěné Schneider Electric z důvodu snížení kupní ceny Legrand SA, které Schneider Electric musela poskytnout nabyvateli za odložení lhůty skutečného provedení prodeje Legrand až do 10. prosince 2002.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Účastníci řízení předloží Soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozsudku částku týkající se první složky škody, na které se společně dohodnou dle podmínek uvedených v bodě 320 tohoto rozsudku.

- 4) V případě nedosažení takové dohody účastníci řízení ve stejné lhůtě Soudu předloží své číselné návrhy.**
- 5) Bude vypracován znalecký posudek za účelem posouzení částky týkající se druhé složky škody Schneider Electric uvedené v bodě 1 výše.**
- 6) Schneider Electric a Komise jsou vyzvány, aby se vyjádřily k volbě znalce nebo navrhly Soudu seznam znalců za účelem určení jednoho z nich Soudem.**
- 7) Znalci bude za účelem vypracování jeho posudku kanceláří Soudu předána ověřená kopie příloh 8 a 29 žaloby.**
- 8) Znalec bude vyzván, aby předložil svůj posudek ve lhůtě, která bude stanovena.**
- 9) Posudek bude účastníkům řízení oznámen kanceláří Soudu.**
- 10) Náhrada škody bude přehodnocena a zvýšena o úroky z prodlení v souladu s kritérii definovanými v bodech 345 a 346 tohoto rozsudku.**

11) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Legal

Wiszniewska-Białecka

Vadapalas

Moavero Milanesi

Wahl

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. července 2007.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

H. Legal

Obsah

Právní rámec	II - 2253
Skutečnosti předcházející sporu	II - 2256
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	II - 2278
K přípustnosti	II - 2280
Argumenty účastnic řízení	II - 2280
Závěry Soudu	II - 2281
K věci samé	II - 2283
Obecná argumentace účastnic řízení	II - 2283
Úvodní úvahy Soudu	II - 2287
K protiprávnostem, kterými je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti	II - 2290
K nedostatkům zjištěným v analýze dopadu spojení	II - 2290
— Argumenty účastnic řízení	II - 2290
— Závěry Soudu	II - 2291
K porušení práva společnosti Schneider na obhajobu	II - 2294
— Argumenty účastnic řízení	II - 2294
— Závěry Soudu	II - 2295
K dalším protiprávnostem v jednání Komise, které měly zvýšit škodu údajně utrpěnou z důvodu rozhodnutí o neslučitelnosti nebo způsobit další škodu	II - 2299
K nedostatku loajality	II - 2299
— Argumenty účastnic řízení	II - 2299
— Závěry Soudu	II - 2301

K porušení práva společnosti Schneider být vyslechnuta nestranným orgánem	II - 2303
— Argumenty účastnic řízení	II - 2303
— Závěry Soudu	II - 2304
K neústupnosti, kterou Komise projevila při vymezování způsobů rozdělení společnosti Schneider a Legrand	II - 2306
— Argumenty účastnic řízení	II - 2306
— Závěry Soudu	II - 2308
K využití napětí, ke kterému došlo mezi účastnicemi spojení	II - 2311
— Argumenty účastnic řízení	II - 2311
— Závěry Soudu	II - 2312
K nedodržení Komisí její výlučné pravomoci	II - 2313
— Argumenty účastnic řízení	II - 2313
— Závěry Soudu	II - 2313
K nesplnění v dobré víře povinností vyplývajících z rozsudku Schneider I	II - 2314
— Argumenty účastnic řízení	II - 2314
— Závěry Soudu	II - 2315
K porušení práva na obhajobu	II - 2317
— Argumenty účastnic řízení	II - 2317
— Závěry Soudu	II - 2318
K nesprávné, neloajlní a diskriminační analýze nápravných opatření navržených Schneider v listopadu 2002	II - 2319
— Argumenty účastnic řízení	II - 2319
— Závěry Soudu	II - 2320
	II - 2351

K namítanému vztahu příčinné souvislosti mezi dostatečně závažným porušením práva Společenství, kterým je stíženo rozhodnutí o neslučitelnosti, a škodou uplatněnou na tomto základě	II - 2323
Ke ztrátě hodnoty aktiv Legrand vlastněných Schneider	II - 2323
K honorářům, správním a soudním nákladům vynaloženým Schneider	II - 2330
Ke snížení ceny převodu Legrand na Wendel-KKR pro umožnění odkladu účinnosti převodu	II - 2334
Ke dvěma složkám škody a jejich posouzení	II - 2337
K přispění Schneider ke vzniku její škody	II - 2339
Argumenty účastnic řízení	II - 2339
Závěry Soudu	II - 2340
K úrokům	II - 2342
Argumenty účastnic řízení	II - 2342
Závěry Soudu	II - 2343
K návrhu na zvýšení náhrady škody o částku vnitrostátní daně	II - 2345
Argumentace účastnic řízení	II - 2345
Závěry Soudu	II - 2346